

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n Tuotantotalouden kiltä Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja:

Emilia Mattila

Taitto:

Emilia Mattila

Mikko Kaataja

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Anna Engblom	anna.engblom@tut.fi
Marjo Haataja	marjo.haataja@tut.fi
Venla Heikela	venla.heikela@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Maija Järvi	maija.jarvi@tut.fi
Mikko Kaataja	mikko.kaataja@tut.fi
Anna Kaunonen	anna.kaunonen@tut.fi
Marika Klinga	marika.klinga@tut.fi
Mikko Koho	mikko.koho@tut.fi
Tuukka Komssi	tuukka.komssi@tut.fi
Mikko Kuitunen	mikko.kuitunen@tut.fi
Anne Kuosmanen	anne.kuosmanen@tut.fi
Karoliina Leinonen	karoliina.leinonen@tut.fi
Mikko Myllymaa	mikko.myllymaa@tut.fi
Anssi Nevalainen	anssi.nevalainen@tut.fi
Mirka Nevala	mirka.nevala@tut.fi
Heini Niemi	heini.niemi@tut.fi
Jarno Rantanen	jmr@iki.fi
Ilkka Ruotsila	ilkka.ruotsila@tut.fi

Vierailevat tähdet:

Christian Kutschke
Olli Manninen
Piia Pässilä
Elisa Hellinen

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

170 kpl

.....

Kansikuvat:

Ylhäällä vasemmalla: Kana-jäynämme onnistui mainiosti

Kuva: Mikko Kaataja

Ylhäällä oikealla: Tunnelmia vuosijuhlista

Kuva: Anssi Nevalainen

Alhaalla: Lumifutista Jyväskylän Rinneriehdassa

Kuva: Mikko Kaataja

Päätoimittajalta

Keväinen tervehdys toimituksesta!

Aurinko paistaa ja ilma on päivä päivältä lämpimämpi. Kyllä se vaan täytyy myöntää, että kevät on tullut ja pian toivottavasti kesäkin. Hieno asia on myös se, että loistava toimitustiimimme on jälleen saanut väsättyä uuden Infacton teille luettavaksi. Kyllähän se jälleen kerran koville otti, mutta selvisimmepä kuitenkin. J

Tämänkertaisessa Infactossa pääsette nauttimaan vauhdikkaista kertomuksista niin tutapäiviltä kuin rinneriehdastakin. Tietysti muistelemme myös vuosijuhlia, jotka onnistuivat erittäin hyvin. Päätoimittaja kiittää ja kumartaa, vaikka joutuinkin tutapäivien jälkimainingeissa poistumaan paikalta aivan liian varhain. Lisäksi kuulemme, millainen oli maaliskuun lopussa ollut Rautaruukin excursio (kiitoksia Jarkolle jutun hyvin ripeästä kirjoittamisesta). Sokerina pohjalla on Times-semifinaaleihin päässeiden rempseä kertomus matkastaan.

Ulkomaan asioitakin olemme lehteen saaneet. Yhteinen projektimme Staabin ja Luupin kanssa onnistui, joten nyt kaikilla on mahdollisuus tutustua toisiinsa edes vähän. Ja onhan meillä toki ihan oikeastikin kansainvälistä juttua: opiskelijatoverimme Christian Kutschke kertoilee, millaista on ollut opiskella täällä Suomessa.

Tässä kohdassa toimitus haluaa pahoitella Haatajan Marjon nimen ja sähköpostiosoitteen poisjäämistä ensimmäisestä lehdestä. Hyvitykseksi lisäsimme sen nyt toimittajaluetteloon.

Toivottavasti uusi Infacto tarjoaa hauskoja lukuhetkiä kaikille. Toimitus haluaa toivottaa

Emilia Mattila

Infacto 2/2004

Esittelyt

- 18 Elämän aakkosia: Olli Manninen
- 28 Kolmen kopla kolmiobileiden takaa

Kansainvälisyys

- 13 International Student at TUT
- 20 Mansesta Manchesteriin

Artikkelit

- 7 XQ Rautaruukki 31.3.2004
- 9 Tulin, näin ja koin! – Absurdi tarina neljästä TIMES-voittajasta
- 12 Muistikuvia Vision-viikolta
- 24 Katsaus mentorointiprojektiin

Teekkarielämää

- 5 Tutapäivät Helsingissä
- 14 Täysi-ikäistä kilttaa juhlimassa
- 22 Kanala konetalossa
- 26 Rinnerieha Jyväskylässä

Joka Infactossa

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 11 Tunnustus
- 17 Jukka A:n latvasta
- 29 Dr. Keijo vastaa
- 30 Kalkkiviivoilla...

KILPAILU!

Koska hyvistä stooreista on aina pulaa, Infacton toimitus päättää pyöräyttää käyntiin kirjoituskilpailun. Säännöt ovat yksinkertaiset: kirjoita niin hyvä lehtijuttu kuin osaat ja toimita se Infactoon painettavaksi. Mukaan osallistuvat kaikki tämän vuoden lehdet. Muutamasta toimitustiimiin kuuluvasta henkilöstä muodostuva raati (tässä vaiheessa vielä salaisuus) tulee sitten arvioimaan, mikä kirjoitus voittaa pääpalkinnon (sekin vielä salaisuus) kiltamme pikkujoulusaunalla. Raati ei arvioi juttuja pelkästään kirjoituksen viihteellisyyttä vaan myös asiallisempaankin sävyyn kirjoitetut tuotokset voivat menestyä tässä kisassa. Tuomaristo ei myöskään ole lahjottavissa (Yrittä kyllä voi :). Huom! Vain painetut kirjoitukset osallistuvat kilpailuun.

Ja ei kun kirjoittamaan!

Indecs tuli ja kosti! Miten tehtiin unohtumaton jäynä... s. 22

Tutapäivät uuvuttivat kovimmatkin sällit... s. 5

Tunnelma oli hyvä vuosijuhlissa... s. 14

Talven riemuja Jyväskylässä. Lue hauska kertomus Rinneriehasta!.. s. 26

Puheenjohtajan palsta

Teekkarikulttuuri – ollako vai eikö olla

Kun uusi opiskelija aloittaa diplomi-insinööriksi (tai arkkitehdiksi) kouluttautumisensa, avautuu hänen eteenpäin mahdollisesti kokonaan uusi maailma. Joku voisi puhua jopa kulttuurishokista, kun 'se naapurin tyttö' (tai poika) adaptoi omaan maailmankuvaansa vaikuttavasti teekkarikulttuurista. Mitä sitten on tämä teekkarikulttuuri? Teekkarikulttuuri on monisäikeinen kokonaisuus, jonka hahmottaminen ei aina ole helppoa. Erään määritelmän mukaan teekkarikulttuuri koostuu

"teekkaritoiminnassa syntyneistä ikiaikaisista teekkariperinteistä sekä nykyisten teekkaritoimijoiden aikaansaannoksista."

NääsSpeksin, erilaiset teekkaritempaukset, Wapun kasteineen Tammerkoskessa sekä Suomi-neidon lakituksineen, Tampin, teekkarilakin ja luonnollisesti jäynät. Jäynäkulttuuri on teekkarikulttuurin alalaji, jonka merkittävyys koko teekkarikulttuurille on merkittävä. Monelle teekkarikulttuurin syvin olemus konkretisoituu juuri jäynissä. Jäynähistoria on kokolailla yhtä pitkälle menneisyyteen ulottuva kuin teekkarienkin historia.

Vuosien takainen opus kaks toteaa, että parhaimmillaan jäynä on hyvin suunniteltu, hyvin organisoitu ja suuremman joukon salassa toteuttama hämmäntävä spektaakkeli, joka hauskuuttaa ihmisiä. Hyvä jäynä antaa loppujen lopuksi niin tekijöilleen kuin kohteena olevillekin hymyn huulille. Jäynän tulee osoittaa hyvää makua eikä sen pidä aiheuttaa kenellekään harmeja, joskin pienet itsetunnon kolaukset ovat vanhojen perinteiden mukaan hyväksyttäviä. Väliillä voi kuitenkin käydä niin, että harmittomaksi jäynäksi tarkoitettu toiminta koetaan jossain piireissä paheksuttavaksi. Tällöin jäynääjiä tulee nuhdella asianmukaisella tavalla.

Teekkarikulttuurin merkitystä teekkarien identiteetille tulisi selventää uusille ja aika ajoin vanhoillekin opiskelijoille. Teekkarikulttuuri on arvokasta pääomaa, mitä tulisi vaalia myös kiltatasolla. Teekkarikulttuurin luominen on kuitenkin melko yksinkertaista ja parhaimmillaan kaikki teekkaritoiminta voidaan luokitella teekkarikulttuuriksi.

mikko - PJ

Perinteet ja nykyiset aikaansaannokset... toisin sanoen kaikki mitä teekkarit ovat tai tekevät lisättyä sillä, mitä teekkarit ovat olleet tai tehneet joskus aiemmin. Teekkarikulttuuri on siis hyvin laaja käsite. Tampereen kontekstissa se käsittää muun muassa

Tutapäivät Helsingissä

Tilannekartoitus

16.-19.3.2004 vietetään Helsingissä jo legendaarisiksi muodostuneita Tutapäiviä. Luvassa excursioita, illanviettoja ja vapaata oleilua.

Ongelmien määrittäminen

Reissuun liittyviä mahdollisia ongelmia löysimme muutaman. Päähuolenaiheemme liittyi sen ajankohtaan, sillä matkan viimeisen päivän huipentumana olisivat illalla juhlistavat kiltamme vuosijuhlasitsit, jonne olimme kaikki luonnollisesti menossa. Ja sitten pari yleistä huolenaihetta, jotka saattavat tulla esiin kolmen päivän reissulla: nestehukka ja sisäinen kääliö.

Tavoitteiden asettaminen

Asetimme matkallemme viisi kunnianhimoista tavoitetta.

1. Reissullamme pyrimme löytämään itsemme ja totta kai myös toisemme.
2. Koska matkamme kohteena on pääkaupunki, tavoitteenamme on tutustua kulttuuriin ja laajentaa kokonaisnäkemystämme kauniista maastamme.
3. Ja jotta kuntomme ei pääsisi liiemmin rapistumaan, on matkan aikana harrastettava liikuntaa.
4. Matkamme kohdistuu kehäkolmosen sisäpuolelle, joten asetamme kunnianhimoisen tavoitteen tutustua luontoon.
5. Tutalaisten sulkeutuneisuus on useasti ollut esteenä lähemmälle kanssakäymiselle muiden kuin oman kiltalaisten kanssa. Nyt meillä on edessämme elämämme mahdollisuus kanssakäymiseen, sillä ovathan muutkin osallistujat (Optiem, Kaplaaki, Tutti ja Prodeko) yhtä arvostettuja tutapellejä.

Ja näin kaikki tapahtui

Tiistai

Tiistaina 16.3. tusina hallituslaista vahvistuksenaan maailmaa nähnyt rivikiltalainen suunnistivat intoa puhkuen Ale-pubiin. Siitä jatkoimme rautateitse matkaa Helsinkiin. Perille päästyämme jouduimme jo rautatieasemalla ensimmäisen kerran täydentämään juomavarastojamme. Ehtipä eräs eksymään matkatavaroistaan jo siellä ollessamme.

Paikallistettuamme matkatavaramme suuntasimme kohti Otakaarta.

Majoittautumisen jälkeen vuorossa oli vapaamuotoista illanviettoa. Pelasimme Trivial Pursuitia, saunoimme ja oleilimme. Pääsimmepä myös kokeilemaan paikallista erikoisuutta: juomapelikimbleä - vieläpä kiltojen välisenä taistona. Allekirjoittaneet pitivät Indecsin mainetta yllä sinnikkäästi, kunnes joutuivat taipumaan kakkossijalle aivan loppumetreillä.

Tavoitelistastamme saimme merkitä kiltojenvälisen kanssakäymisen suoritetuksi, sillä uusia tuttavuuksia ehdimme solmimaan useita illan mittaan. Ja jottei ilta sentään liian pulkkaan olisi mennyt, ehdimme aiheuttamaan närää länsirannikon ystäviemme keskuudessa kuuntelemalla musiikkia ja keskustelemalla heidän nukkumaanmenoaikansa (klo 22!!!) jälkeen.

Keskiviikko

Kaikki ymmärtävät varmastikin, että vaasalaiset ovat hitaita. Mutta herääminen kello 06.30 sovitun klo 08.00 sijasta, jotta ehtii kello 9.00 aamiaiselle, joka tarjottiin vieläpä samassa tilassa, menee ehkä jo vähän liiallisuuksiin!! Ehkä se oli aurinko, joka sai nämä hyvin nukkuneet vaasalaiset pois makuupusseistaan. Silmiä siristellen lähes täydellä miehityksellä suunnistimme kohti uudenkarheaa TUAS-taloa. Ja mahtavahan tämä hökötyks oli. Matkalla Prodekon kiltahuoneella ihailimme modernia takkahuonetta sekä kiltahuoneen seinänaapurina olevaa kuntosalia. Kateudesta vihreinä menimme kuuntelemaan Otaniemen suurten miesten mielipiteitä omista tutalaisistaan. Kävi ilmi, että sielläkin tutalaiset ovat nopeimmin valmistuvaa eliittiä.

Ilmapäivällä oli ohjelmassa kaksi excua. Finnlinesin logistiikkafirmassa kiertelimme ympäriinsä ja ihastelimme nostureita ja kontteja. Hakivatpa eräät tärppejä seuraavan viikon likupeekoon tenttiin rorokuljetuksista. Excu oli mielenkiintoinen, vaikkakin vannoutuneet siiderinystävämme olivat jokseenkin tyytymättömiä tarjoiluihin (kaljaa ja vissyä, pyh!). Toinen puolikas porukasta osallistui BCG-exculle, joka oli kuulemma myös ollut antoisa.

Excujen jälkeen oli pari tuntia loppoaikaa. Eräät retkeläiset päättivät viettää tämän ajan tutustumalla Kiasman tarjontaan. Siellä riitti ihailtavaa ja kerrottavaa muille koko illaksi ja tulipa samalla matkan kulttuurillinen tavoitekin täytettyä. Illaksi oli luvassa sitsit Kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan tiloissa. Sitsit noudattivat perinteistä kaavaa: ruokaa,

juomaa ja laulamista. Miespuolisten sitseilijöiden jakamattoman huomion keräsi tanssiryhmän performanssi verkkosukkahousuineen ja cancaneeineen.

Sitsien päätteeksi osa suunnisti jatkoille ja loput suoraan Otakaarelle jatkamaan iltaa. Ilta venähti taas vaihteeksi pitkäksi aamun puolelle. Vaasalaiset eivät tällä kertaa jaksaneet edes urputtaa asiasta. Kiasmankävijät sen sijaan olivat niin v a i k u t t u n e i t a näkemästään, että heidän sisäinen Picassonsa heräsi henkiin. Niinpä kynä kauniiseen käteen... Ja 'kirkkoveneilyn' myötä voimme merkitä liikuntatavoitteemme täytetyksi. Harva tältä reissulta mitään todellista liikuntaa kuitenkaan odotti.

Torstai

Torstaina oli vuorossa Hartwallin excursio. Lyhyen yleisesittelyn jälkeen kiersimme ihmettelemässä pullotusta, ja sitten olikin aika tutustua tuotteisiin hieman lähemmin. Linja-automatka kului rattoisasti perinteisen "paskaläppäkisan" merkeissä. Ja taas kerran rasti seinään tavoitteen saavuttamisesta: kaikki matkalaiset laajensivat kasvitietämystään ja muistavat nyt minkälaiseen veteen se leikkoruusu pitikään panna... Paluumatkalla osa jäi osoittamaan mieltään suureen mielenosoitukseen. Köyhät menivät kyykkyy. Muilla iltapäivä meni vaan toipueissa.

Illalla oli edessä loppuun myydyt kyltereiden bileet, jossa esiintyjänä oli Matti Nykänen. Päivällä joku teräväpäinen oli saanut idean, että lähdetään kotiin suoraan baarista ja niinpä kannoimme kassimme

ennen baariin menoa juna-asemalle. Ongelmaksi muodostui porukan väsyneisyys, jota portsarit eivät ymmärtäneet. Matti oli hyvä, niin ainakin kuultiin sanottavan...

Perjantai

Perjantain puolelle käännytessä Nykänen vaihtui nukku-Mattiin. Jatkot olivat siis varsin rattoisat. Onneksemme löysimme pienen pyöreän takahuoneen, jonne majoittauduimme. Kunhan saimme koko porukan kasaan ja m a t k a t a v a r a m m e lukkojen takaa lähdimme kohti Tamperetta. Reissu oli väsyttänyt kaikki ja näin siis kotimatka sujui vähin sanoin.

Kaikki pääsivät turvallisesti kotiin, eli tuli

viimeinenkin – siis ensimmäinen – tavoitteista täytettyä.

Yhteenveto ja benchmarkkaus

Yhteenvetona sanottakoon, että kivaa oli. Tavoitteet tuli täytettyä ja päähuolemmekin osoittautui aiheettomaksi, sillä kaikki kykenivät osallistumaan perjantain sitseille. Ja koko matkan ajan pidimme huolta siitä, ettei nestehukka pääsisi vaivaamaan. Valitettavasti suoraan verrannollisena tekijänä nautittuun nestemäärään toimi sisäisen kääliön herääminen...

Tutapäiville osallistui neljä tutakiltaa: Kaplaaki Lappeenrannasta, Optiem Oulusta, Tutti Vaasasta ja me sekä järjestävä taho: Prodeko Helsingistä (Espoosta). Lappeen Ranta ja Janne eivät pettäneet tälläkään kertaa. Jannesta saimme kuulla vielä pariin otteeseen vuosijuhlissa. Voisimme myöntää hänelle saavutuksistaan Kaplaaki-t-paidan,

mutta epäilemme vahvasti että hänellä on jo sellainen, siispä jätämme asian. Oululaiset olivat hyvin mukana menossa. Viime vuodesta poiketen kaikilla taisi jopa pysyä silmät auki... Vaasalaiset olivat suppeita. Prodekolaiset järjestivät hienot tutapäivät. Kiitos siitä. Mutta livistivätpä vaan koteihinsa nukkumaan siinä vaiheessa kun aamuyöntunneilla käännettiin kajarit kaakkoon. Ehkä he osoittivatkin siinä todellisen fiksutensa ;)

Raportoivat:
Venla Heikelä ja Maija Järvi

XQ Rautaruukki 31.3.2004

Kiltamme kävi vierailulla Indecs Network:ssa mukana olevan Rautaruukin Hämeenlinnan tuotantolaitoksilla aurinkoisena maaliskuun 31. päivänä. Ohjelmassa oli perinteisemmän tehdaskierroksen lisäksi esittelyitä ja keskustelua koskien Rautaruukin strategianluomisprosessia ja sisäisen laskentatoimen tietojärjestelmää sekä Rautaruukin uutta ratkaisuihin perustuvaa strategiaa. Virallisen ohjelman lisäksi isäntämme development manager Petteri Steen (DI) oli järjestänyt mahtavan lounaan ja illallisen kuuluisassa Vanajan linnassa, jonka historiikista saimme myös kuulla pienen esityksen myöhemmin illalla baarin auetessa.

Tehdaskierroksesta ei minulla juuri raportoitavaa ole, mutta kerrottakoon että kyseinen tuotantolaitos valmistaa kuumavalssattua, sinkitettyä ja pinnoitettua terästä. Varsinaista teräksen alkutuotantoa ei Hämeenlinnassa ole. Lisäksi tehtaan yhteydessä toimii myös T&K-osasto.

Lounaan jälkeen saimme kuulla Rautaruukin uudesta strategiasta. Yritys pyrkii irti perinteisen teräksen valmistajan imagoaan metalliratkaisujen, "avaimet käteen"-palvelujen tuottajaksi. Tavoitteena on vertikaalinen integraatio alavirran suuntaan, jota ei kuitenkaan aiota toteuttaa pelkästään yritystoin, vaan Rautaruukki pyrkii siirtymään toimitusketjussa eteenpäin ja tulemaan alihankkija-integraattoriksi, jolta voi tulevaisuudessa ostaa esim. talon nykyisen pelkän teräspärustruksen sijaan. Toinen selkeä linjanveto Rautaruukin tulevaisuudelle on konserni keskittyminen Pohjoismaiden ja Baltian markkinoille.

Uuden strategian lisäksi saimme kuulla myös strategian luomisprosessista yleisesti Rautaruukilla. Aiheesta oli kertomassa HR Development-osastolta Miia Taanila (KTM). Hän painotti nimenomaan sanaa prosessi ja jatkuva. Prosessi toimii vuoden syklillä ja lähtee liikkeelle yllättävästi analyyseista ja päättyy itse strategian luomisprosessin kehitysanalyyysiin. Uutta prosessissa ainakin minulle oli viestintäjakso syklin puolella välissä implementoinnin aikana, jolloin strategia pyritään sisäistämään koko henkilökunnalle. Strategia-mallit kehittyvät ensin konserni ja divisioona tasolla, joista valutetaan erilaisten kehityskeskustelujen avulla aina henkilökohtaiselle tasolle asti.

Rautaruukin sisäisestä laskentatoimesta ja erityisesti siinä käytettävästä tietojärjestelmästä meille olivat kertomassa Janne Kokkonen (KTM) ja Jouni Seppänen (KTM). Rautaruukilla on juuri meneillään

mittava prosessi, jonka tavoitteena on kehittää samat mallit kustannuslaskennalle koko jalostusketjussa. Tähän on syynä esim. siirtohinnoittelussa olleet ongelmat. Sisäisiä toimituksia on pyritty hallitsemaan siirtohintojen avulla, jolloin todelliset kustannukset ovat vääristyneet.

Tämän kaiken lisäksi saimme tietoa myös työskentelemisestä Rautaruukilla, josta kertoi isäntämme Petteri Steen. Parhaimpia puolia Rautaruukilla oli hänen mielestään työn itsenäisyys ja joustavuus. Ensimmäinen ilmenee suurena päätösvaltana ja jälkimmäinen työn kuvan, esim. matkustamisen määrän, muuttamisen tai paikanvaihdamisen helppoutena. Tällä hetkellä henkilöstöstä n. 300 henkilöä on tekniikan akateemisia, joista vain n. 4% on tuotantotalouden koulutusohjelmasta valmistuneita. Lohtua tuo kuitenkin Steenin mielikuva tutalaisen tyonimikkeistä, joita olivat president, vice president jne. Määrän Steen kuitenkin uskoo kasvavan tulevaisuudessa, kun konserni muuntuu perinteisestä teräksen valmistajasta metalliratkaisujen tuottajaksi. Toinen kiinnostusta herättävä asia oli konsernin korkea keski-ikä, joka povaa rekrytoinnin voimistumista lähivuosina. Palkkauksesta mainittakoon, että yrityksellä on kauttaaltaan käytössä tulospalkkaus, joka on yleensä sidottu yhteen henkilökohtaiseen ja pariin yleiseen mittariin. Työsuhde-etuina löytyy mm. työsuhdeauto ja lomanviettopaikkoja. Rekrytoinnissa suositaan linjaa, jossa työsuhde alkaa diplomityön tekemisellä, minkä avulla pyritään määrittelemään henkilön sopivuutta erilaisiin tehtäviin. Diplomi-insinöörin tehtäviin lukeutuikin joukko mitä erilaisimpia tehtäviä myyntipäälliköistä business controllerin kautta tuotantojohtajaan. Sisäpiirin tietona voisin vielä loppuun kertoa, mitä ominaisuuksia Rautaruukissa arvostetaan. Näitä ovat: motivaatio, kyky oppia uutta, yhteistyötaito, kommunikointi, innovointi, kokonaisuuksien hallinta sekä kulttuurillinen herkyys. Kaiken perustana on tietysti ammatillinen osaaminen. Kiinnostuneet ja itsensä konsernin palvelukseen sopivaksi näkevät voivat lukea lisää Rautaruukista osoitteesta:

www.rautaruukki.fi

Toimittaja: Jarkko Järvenpää

Vuosijuhliamme olivat tukemassa:

- ETUSIVU - - MITÄ SISÄLTÄÄ - - MITÄ MAKSAA - - MITEN HANKIN MASSIN - - FAQ -

Sisältää 100% rasvatonta raha-asiaa

**MASSI ON SAMPO PANKIN
TARJOAMA RAHA-ASIOIDEN
HOITOPAKETTI ALLE 26-
VUOTIAILLE KORKEAKOULU-
JA AMMATTIKORKEAKOULU-
OPISKELIJOILLE.**

Hinta 6 euroa
vuonna 2004.

Massin saat vaikka
et olisikaan Sammon
asiakas.

Massiin kuuluu:
[Sampo käyttötili](#)
[Käyttötilipaketti](#)
[Palveluavaimet](#)
[Visa Electron](#)
sekä lisäksi seuraavat edut
[Korotonta luottovaraa](#) 200 • 3 vuodeksi
[Visa-kortti](#), väh. 60 ov., 1. vuoden vuosimaksu veloituksetta
[Kansainvälisen maksukortin](#) Visa Electronin euromääräiset
automaattinotot EU-alueella veloituksetta
[Opintolainan](#) ensimmäinen vuosi ilman toimitusmaksua

Massin edut vahvistetaan vuosittain. Nämä edut ovat voimassa
31.12.2004 asti, kuitenkin enintään sen kuukauden loppuun asti, jona
asiakas täyttää 26 vuotta.

Sisältää 100% rasvatonta raha-asiaa

Sampo Hervanta

Tulin, näin ja koin! – Absurdi tarina neljästä TIMES-voittajasta

Voittoisten TIMES-paikalliskarsintojen jälkeen joukkueemme tie kulki TIMES-semifinaaleihin Ruotsiin (12.-15.2.2004). Itsevarma tiimimme kokoontui Göteborgin asemalla ja ihmetteli, mihin kehitysmaahan sitä oltiin oikein tultu: ei euroja ja taksit ei pelaa. Osin siksi jouduimmekin tyytymään rahvas-kuljetukseen jollain isolla autolla, jota kuulemma kutsutaan nimellä spårvagn. Tästä takaiskusta huolimatta pääsimme Göteborgin bussiasemalle järjestäjien luokse, jossa otimme heti henkisen yliotteen mm. pukeutumissarjassa, laukkusarjassa ja komeudessa/kauneudessa. Ylivoimainen suveriuunautemme ja vaatimaton asenteemme kruunasivat kokonaisvaltaisen vaikutuksemme kanssakilpailijoihimme. Jo tällöin asemalla oli joukkueiden pika-analyysin tulos seuraava: a) kukaan ei puhunut suomea yhtä sujuvasti kuin me ja b) semifinaalista tulisi maaottelu Suomen ja Ruotsin välillä!

Myöhemmin illallisella eri joukkueiden esittelyssä (9 kpl) saimme yleisöstä irti luonnollisesti kovimmat aplodit. Vielä kun tähän yhtälöön lisää muiden kilpailijoiden nolaamisen lavalla, oli asetelma perjantaaamun ensimmäiseen caseen selvä: olimme selvä ennakkosuosikki (omasta mielestämme)! Tämä mielessä suuntasimme kohti mukavien isäntiemme opiskelijabokseja (n. 20 neliötä), joissa ajoimme hostimme lattialle ja yövyimme itse mukavasti heidän IKEA-sängyissään sulassa sovussa. Ennen nukkumattia kävimme kuitenkin testaamassa viereisen lähikapakan (10m oveltamme) antimia. Tiskin alta löytyi hyvin mielenkiintoisia myyntiartikkeleita.

Perjantain gourmet-aamupalan jälkeen pukeuduimme vastahankittuihin Armanin-pukuihimme (musta liituraita) ja Bossin kenkiimme; onhan case-ratkominen varusteurheilua parhaimmillaan. Casen ratkomiseen oli varattu 3,5

h ja sekin käsitteli Suomi-Ruotsi maaottelua; tarkoituksena oli analysoida Ericsson Networks -yksikön strategisia valintoja pääomasijoittajien näkökulmasta. Huikealla itsevarmuudellamme ja häikäisevällä osaamisellamme ratkaisimme casen tuossa tuokiossa (loppuajan juoksutimme paikallisia järjestäjiä kahvitarjoilun riittävyden turvaamiseksi).

Casen esitys sujui luonnollisesti harkitun ylivoimaisella tarkkuudella ja rutiinilla. Tuomaristo ei edes kehdannut kyseenalaistaa sijoitussuosituksiamme, vaan keskittyi teknologiaa käsitteleviin kysymyksiin. Ei liene yllätys, että vastauksemme olivat perusteellisen varmoja, asiallisia, absoluuttisen totuuden kertovia ja jollain tapaa jopa asiaan liittyviä.

Esityksemme jälkeen oli vuorossa ruokailu. Yllätyksenä meille tuli se, että kaikki muut joukkueet olivat äärimmäisen kiinnostuneita meidän esityksestämme. Tai toisaalta, benchmarkkauksen ideahan on ottaa ideoita parhaalta. Se vain oli meidän kohtalo. Esityksemme jälkeen kaikkien muiden joukkueiden ilmeet olivat huolestuneita, meidän naureskellessa kilpailun tasolle. Luultavasti kovimmat kilpailijamme olivat muut tamperelaiset joukkueet, jotka siis olimme jo voittaneet. Samalla

kokoonpanolla tosin emme kilpailuun päässeet, vaan yksi jäsenistämme oli siirtynyt jo työelämään. Kyvyillemme on siis suuri kysyntä. On suorastaan vaikeaa olla vaatimaton, kun olemme niin ylivoimaisen hyviä.

Aikamme odotettua esitystilan ulkopuolella syönnin jälkeen seurasi palautteen antaminen. Konsulttimaista olemustamme lisätäksemme kirjoittelimme läppäreillä tätä juttua, jolloin taas saatiin luotua uskottavuutta kiireisinä konsultteina. Palautetilaisuudessa kaikuivat myrskyävät aplodit, kun vaatimattomina voittajina kumartelimme itsetyytyväisyyttä sädehtien eurooppalaisille kilpakumppaneillemme. Olimme siis ensimmäisen kilpailupäivän jälkeen kärjessä! Pidimme tilannetta jo itsestään selvänä: myös kokonaiskilpailun voitto olisi meidän. Huomasimme kuitenkin ohjelmasta, että meidän pitäisi vielä seuraavana päivänäkin ratkaista ”joku ongelma”. Tuskailimme hetken ruotsalaisten kykyä saattaa itsensä näin lukuisiin ongelmiin mutta otimme sitten tilanteen haltuumme ja päätimme pohjoismaalaisen yhteistyön hengessä ratkaista seuraavankin case’n voittoisasti. Muiden viihdyttäessä itseään saunassa ja allasosastolla (lue: baarissa) suuntasimme liituroitamme k o h t i

majoituspalvelujen tarjoajia. Saunan välttelyämme kummasteltiin mutta kuittasimme kommentit viileästi toteamalla, että emme olleet koskaan saunaa nähneetkään ja, jos sellaiseen joskus olisi mentävä, emme missään nimessä tekisi sitä vaatteet (lue: uimapuku) päällä. Vastauksemme sai osan yleisöstä innostumaan mutta toinen puoli piti suomalaista maailmanvalloitusjoukkoa niin outona, että oli suorastaan iloinen heidän kadotessaan voittoisa hymy huulillaan yön pimeyteen.

Lauantai-aamuna olimme pyhää henkeä täynnä. Heräsimme ajoissa, tuoksuimme hyvältä ja hauskuutimme toisiamme voittaja-vitseillä. Tästä oli tuleva meidän päivämme! Itsevarmuutta puhkuen valloitimme casen ratkaisusalin. Luettuamme n. puolet casesta päättelimme tietävämmä täydellisen ratkaisun konsultointifirman Aasian ulkoistamispyrkimyksiin. Loimme loistavat strategiat, piirsimme kauniit käppyrät, runoilimme vakuuttavasti englanniksi ja olimme itseemme

tyytyväisiä. Itse esityksessä säteilimme itsevarmoina, hurmasimme hymyillen ja viuhdoimme käsiämme konsulttimaisesti. Esityksen jälkeen taputtelimme toisiamme olille, yritimme salata toisilta itsetyytyväisyyttämme ja suuntasimme kaupungin vilinään ostoksille. Päätimme muistaa kotiin jääneitä rakkaitamme ja ostimme sydämenmuotoisia tuliaisia ja komean talvitakin, jota muut voisivat ihailla.

Illan tummetessa vaihdoimme päällemme iltapuvut, esiinnyimme kilpailijoiden edessä vaatimattomina mutta varmoina voittajina. Lopulta marssimme saliin kuuntelemaan lopputulokset ja tipahdimme tuoleillemme. Onnittelimme tekohymyt kasvoilla Lundin poikia voitosta ja esitimme muille kylmän viileää ulkokuorta: kolmas tila ei tuntunut missään, eikä harmittanut yhtään. Vakuuttelimme toisillemme, että olimme kuitenkin voittajia. Karjuimme äänekkäästi ilmoille kaikki suomen kiro sanat ja vakuuttelimme muille, että ilmaisimme näin vain

Ruotsin pojille onnittelumme. Kuin lohdutuspalkintona joukkueemme naiskauneus sai parhaan esiintyjän palkinnon. Vai oliko se paras tunnelmanluoja. No, siinä vaiheessa sillä ei ollut enää mitään merkitystä. Nöyrinä marssimme tuomariston eteen kuulemaan palautteen esiintymisestämme. Tuomariston mielestä olimme ratkaisseet ongelman väärin. Meidän mielestämme

tuomaristolla ei ollut hajuakaan todellisesta ongelmasta tai oikeasta ratkaisusta. Tulevaisuudessa he tulisivat katkerasti havaitsemaan, kuinka oikeassa olimme.

Loppuillasta havaitsimme, kuinka huonosti kaikki olikaan järjestetty: gaalaillallinen ei ollut sitsejä kummallisempi, alkoholia oli aivan liian vähän ja sen tarjoilu oli ajoitettu väärin yms. Lauoimme kuitenkin muut maat maanrakoon, otimme ”gaalassa” ohjat käsiimme, söimme toisten lautasilta, flirttailimme kaikkien kanssa mutta emme antaneet kenellekään ja käyttäydymme muutenkin maallemme ominaiseen tapaan. No ei vaineskaan, olimme ihan kunnolla ja edustimme tyylikkäästi. Seuraavana aamuna olimme yhä pettyneitä ja mietimme, miten tästä suosta nousta. Motivoimme ja tsemppasimme toisiamme. Käytimme loppuun kaikki kliseet kuten ”Kyllä tää tästä”, ”Oli hyvä kokemus”, ”Me ollaan henkisiä voittajia” yms.

Mitä tästä kaikesta jäi siis käteen? Meillä oli huiput neljä päivää, irtaannuimme arjen harmaudesta, näimme maailmaa, nautimme kansainvälisestä ilmapiiristä, tutustuimme saman alan opiskelijoihin, laajensimme maailmankuvaamme, nautimme ja nauroimme. Ehkä pronssi ei sittenkään ole häpee.

Toimitti:
Tampere Consulting Group 2004 eli
Ilkka Ruotsila, Mirka Nevala, Tuukka
Komssi ja Mikko Myllymaa

Tunnustus

Näin baarissa tutun kaverin juttelevan kauniin nuoren naisen kanssa. Liityin seuraan ja kaverini poistuttua vessaan valehtelin neidolle tämän olevan kihloissa. Neitokainen poistui ravintolasta ennen kuin kaverini palasi. Olimme kuitenkin vaihtaneet puhelinnumeroita ja kävimmekin naisen kanssa muutamia kertoja "kahvilla" tapauksen jälkeen. En koskaan kertonut kaverilleni mitään, vaikka hän ihmettelikin, miksei hänellä käynyt flaksi. Juttu kun oli vaikuttanut oikein lupaavalta.

Eero Judin, tijo, 3. vsk
VÄÄRIN.

En olisi ite tehnyt näin. Itsekästä ja epäreilua, koko jutussa ei ole päätä eikä häntää. Olis ihan okei, jos kaverin tilalla olisi vihamies.

Ulla Kaipainen, Yki, 4.vsk
VÄÄRIN.

Tai siis pikkuisen väärin. Kovin epäilyttävää toimintaa, kaveri ei varmasti taputtele selkään. Toisaalta sodassa ja rakkaudessa kaikki keinot ovat sallittuja, mutta kyllä ystävyys pitää mennä edelle.

Tuomas Puuska, kone, 1. vsk
VÄÄRIN.

En tekisi itse näin. Tarkoitus ei pyhitä keinoja. Jos olisin itse kohteena, suuttuisin, mutta kaveruus saattaisi silti säilyä, jos olisi kyse tärkeästä ihmisestä.

Heini Kemppainen, Tuta, 5.vsk
VÄÄRIN.

Ehdottoman väärin, jos kaveri ei saa tilaisuutta kertoa totuutta ja jos motiivi on ainoastaan naisen iskeminen.

Toimittaja: Marika Klinga

Muistikuvia Vision-viikolta

Mikä ihmeen Vision-viikko? Se on yksi ESTIEM:in vuosittain järjestämisestä tapahtumista. Suomeksi: se on seminaariviikko, jonka aikana tutustutaan myös paikalliseen opiskelijaelämään. Tänä vuonna Tampereen seminaarin teemana oli "Turning innovations into products".

Tampereella kaikki sai alkunsa sunnuntaina 08.02. ja lauantaina 09.02, kun vieraamme – viisi kappaletta kolmesta eri maasta – alkoivat ilmaantua Hervantaan, jossa heidät majoitettiin järjestäjien koteihin. Pääsimme heti tutustumaan vieraisiin kulttuureihin: suomalaisethan käyvät yhdessä suihkussa, varsinkin tytöt venäläisten poikien/ miesten kanssa – tällainen kuva taisi meistä olla...

Virallinen ohjelmamme alkoi kuitenkin vasta maanantai-iltana tutustumisella yliopistoon ja tietysti Tervetuliaisjuhlan merkeissä. Ilta kului toisiimme tutustuessa, Suomesta puhuessa ja viikon ohjelman läpikäymisessä.

Tiistaina alkoi seminaarin virallinen osuus luentojen muodossa: ensimmäisenä vuorossa oli avajaisluento yliopistostamme ja sen lisäksi kaksi yritysluentoa Inionilta ja F-Securelta sekä Olavi Uusitalon luento – mielenkiintoisia kaikki.

Kahvituksen ja ruokailun jälkeen matkamme jatkui Teiskoon, määränpäänä Kintulammen mökki. Siellä saunoimme ja pidimme muutenkin hauskaa, itse asiassa niin hauskaa, että yksi mikrokin taisi hajota. Tosin muutaman mielestä kaikki oli huonosti: oli liian kylmää, tylsää ja kaiken lisäksi puutkin olivat märkiä – valittaminen on helppoa, jos ei itse tee asian eteen mitään. Tämän saimme kuluessa huomata.

Palattuamme sivistyksen pariin keskiviikkona, toiset meistä lähtivät Tampereen kiertoajelulle – täällähän on niin paljon nähtävää – ja toiset jäivät muutaman tunnin nukuttuaan kokkaamaan saunailtaa varten. Valitus tietysti jatkui, tällä kertaa oli taas vaihteeksi liian kylmä ja minulla on liian vähän vaatteita päällä luennoilla...

Saunaillan aikana kuulumme Hermia-aiheisin luennon, mutta pääasiana oli kattosaunaan pääseminen. Tästä illasta alkoi oikea helveti minulle, kun joku paljasti taipumukseni tanssimiseen. Loppuviikon sainkin kuulla vaan, että "This table can be emptied easily" tai vastaavaa (Suurkiitos Mari).

Torstai-aamu valkeni excursion merkeissä. Vierailimme Metso Automationilla Sarankulmassa. Kuulimme paljon uutta ja vähemmän uutta tietoa sekä tutustuimme hienoon rakennukseen. Kävi myös selväksi, että suomalaiset tytöt kävelevät

aivan liian nopeasti. Excursion jälkeen vierailla oli vapaata aikaa, jonka he päättivät käyttää tutustumalla kaupunkiin ja kauppoihin sillä aikaa, kun puolet meistä istui Oppimisen hallinnan luennoilla. Onneksi penkkariporukat olivat ehtineet jo poistua sitä ennen keskustasta.

Illalla lähdimme sitten Kolmiobileisiin etkojen (tai etkojen jatkojen) jälkeen. Vauhti taisi olla aika hurjaa... Saimme myös kokea uutta ja "hienoa": hengaaminen titeläisten seurassa (ulkkarimme lainasivat titeläisten haalareita ja tällä kertaa jopa palauttivat kaikki takaisin...). Tosin toisille haalareiden päälle pukeminenkin voi olla ylivoimaista...

Perjantaina osa meistä kävi tutustumassa mäkihyppykisoihin ennen seminaarin luentojen jatkumista. Tällä kertaa luentovuorossa olivat eBRC ja Nokia. ESAnkin olisi pitänyt olla paikalla, mutta eipäs ilmestynyt...

Illalla kokkasimme yhdessä ja vieraamme pääsivät kokeilemaan luistelua. Loppujen lopuksi saimme viimeisenkin vieraamme ylipuhuttua kokeilemaan lajia. Ainoastaan yksi vieraista oli aikaisemmin kokeillut luistimia jalkaansa, mutta kyllä he ihan hyvin pysyivät pystyssä...

Osa vieraistamme jaksoi vielä lähteä Hoitsujen bileisiin, mutta suurinta osaa meistä väsytti edellisilta (ja seuraava) niin paljon, että päätimme painua pehkuihin...

Lauantai ja MM-kyökkä kohtasivat meidät seuraaviksi. Onneksi kaikki pääsivät paikalle, vaikka me jo epäilimme osan jääneen edellisillalta matkan varrelle... MM-kyökkä sujui ihan hyvin, jopa yksi joukkueemme pääsi jatkamaan, mutta sehän ei ollut tärkeintä...

BESTin kanssa pidettyjen yhteisten etkojen jälkeen päädyimme Ale-pubiin (josta osa meistä heitettiin pihalle ja osa melkein heitettiin...), jossa nautimme viimeisestä yhteisestä illasta. Jatkobileet olivat mitkä olivat – niin kovat toisille, että yksi vieraamme myöhästyi seuraavana päivänä koneestaan ja joutui jäämään Helsinkiin yhden prodekolaisen luokse ylimääräiseksi yöksi.

Vauhdikkaan viikon jälkeen oli mukava ottaa rennosti, varsinkin, kun vieraamme lähtivät koteihinsa sunnuntaina, poissa jaloistamme. Viikko oli ihan mukava ja oli mielenkiintoista tutustua uusiin ihmisiin.

Onnea seuraavan vuoden järkkäreille!!
Toimittaja: Anna Kaunonen

International Student at TUT

Hei Hei mitä kuuluu,

minun nimeni on Christian ja olen 23 vuotta. Olen Saksalainen opiskelija Leipzigitä. Leipzig on Itä-Saksassa. Nyt minä opiskelen jo kuusi kuukausia TTY:ssä. Miksi minä tulin Suomeen ja Tampereelle? En tiennyt mitään Suomesta vain Nokia, Häkkinen ja että Suomella on paljon metsää ja vettä. Ja Suomessa on mahdollista että voin puhua Englantia. TTY:lla oli erittäin hyviä kursseja. Opiskelen tuotantotaloutta, josta minä pidän. Mutta nyt kirjoitan Englanniksi että te voitte ymmärtää parempi.

The courses I have visited here at TUT are different than in Germany. Here I had to do a lot of assignments and presentations. I wrote my first assignment for university at TUT and here I also gave the first presentation in my study life. So far to one different I recognized. In my university and studies we usually visit three months lectures without doing anything and then we write an exam. That sounds quite relaxed but we have just 3 times to pass an exam and if you got a grade you cannot change it. So it means that you have to be fit in your topics. And we have much more time pressure during the exams. The exams in business administration consist of two main topics and last 60 minutes.

But studying is not the only thing I like here. I have been totally

happy that I can talk to everybody in English. I really appreciate that. As you saw in the beginning I try to learn Finnish mutta se on melkein rankka. It is also interesting to see what affect small grammar mistakes have. No I think I will remember not to ask a girl "Voisitko antaa minua kerma?" when I want to have the cream for the coffee. It was also interesting to see that a lot of Finns understand German quite well.

So I always have to take care when I talk to some German friends. So it was interesting for example to speak German, English and a bit Finnish on the sitsit of Skilta and Indecs. There is also the picture from with my friends that asked me to join the sitsit which were both beautiful. I should also mention Bommarit but this cannot be explained. You have to see and feel it.

Tampere as a city is quite small. It is approximately as large as Chemnitz where I am studying. But the atmosphere is much more relaxed. And when you go by car through the country you will hardly see a traffic jam. So you can pass much easier through the nice country side. I have been also to some

cottages in late summer and winter and it was very nice.

No niin. Nyt minä olen valmis. Toivottavasti oli kiintoisa, mikä minä kirjoitin. Pidää hauskaa ja moi moi.

Christian

Christian (in the middle) on the sitsit of Skilta.

Täysi-ikäistä kilttaa juhlimassa

Tästä kaikki alkoi...

Pimeä joulukuu, aikaa maaliskuun loppuun vielä monta kuukautta. Vuosijuhlien valmistelu aloitettiin joulukuussa juhlapaikan varaamisella. Paikaksi valittiin aiempien hyvien kokemusten perusteella ravintola Pinja. Tekemistä ja säpinää riitti tammikuusta eteenpäin aina vuosijuhlapäivään asti; mukavaa mutta työlästä, voi näin jälkikäteen todeta.

Indecsin ilta

Perjantaina 19.3.2004 ravintola Pinja odotti meitä kaikessa komeudessaan. Vieraat saapuivat tyylikkäänä ja iloisin mielin valmiina juhlimaan täysi-ikäistä kilttaamme. Vieraat vastaanotti kiltamme puheenjohtaja Mikko Kuitunen ja illan emäntä Karoliina Leinonen. Juhlan aluksi Mikko Kuitunen lausui vieraille kauniit tervetuliaissanat.

Alkumaljan jälkeen juhlaväki siirtyi seremoniamestari Tuukka Paavolan opastamana Olympiasalin valkeisiin pöytiin illallistamaan ja laulamaan sitsiperinteen mukaisesti. Ennen p ä ä r u o k a a kuulimme UPM:n edustajan Päivi A n t i k a i s e n onnittelusanat ja mielenkiintoiset m u i s t e l u t teekkarielämästä.

L e p p o i s a a n t u n n e l m a a n sitsiväen johdatti lukuisat laulut eikä vähimpänä niistä täysi-ikäistä kilttaa varten sanoitettu t u t a - bullshitkaanon.

Teekkarilaulut raikuivat ja ihmettelipä joku fuksikin ääneen sitsien ihmeellistä menoa. Pöydissä ei

hiljaisia hetkiä nähty; laulujen välissä oli hyvä tilaisuus tutustua niihinkin pöytäseuralaisiin, joita ei aiemmin tuntenut.

Juhlapuheen piti teknologiajohtamisen professori Saku Mäkinen teollisuustalouden laitokselta. Hän puhui tekniikan kehityksestä viimeisten vuosikymmenien aikana, erityisesti esimerkkitulostimen hyödyllisyydestä jäivät mieleen. Puheen lopuksi kuulimme myös tarinan elämän pienistä ja suurista, tärkeistä asioista.

Onnitteluita

Iloksemme saimme todeta, että kutsuvieraita oli saapunut juhliimme paljon aiempia vuosia enemmän. Paikalla oli tuttuja niin TTYY:ltä kuin sisaruskillloista ja kerhoistakin. Myös muista tutakilloista sekä Tampereen yliopiston yhteistyötahoista oli ilahduttavan moni saapunut paikalle. Oli ilo nähdä myös yritysten ja teollisuustalouden laitoksen edustajia.

Lahjat olivat perinteen mukaisesti suuria ja turhia. Myös puudelimme sai oman osansa lahjoista. Monet Indecsin saamista lahjoista viittasivat täysi-ikäisyyteen; lahjaksi saatiin niin autoja wunderbaumin ja karvanoppien kera kuin alkoholia. Lahjaksi Indecs sai, ainakin alkoholin osalta, jotain uutta, jotain vanhaa sekä jotain tyhjääkin. Myös kodinkoneita sateli lahjaksi. Tästä seurasikin mukavia yllätyksiä järjestäjien palatessa aamulla jatkojen jälkeen kiltahuoneelle. Brunssiksi silakoita, nam!

Tanssien pyörteissä

Jälkiruoan jälkeen Ilkka Ruotsila puhui naisille, jonka jälkeen oli laulu naiselle. Tämän jälkeen pääsimmekin tanssin pyörteisiin. Meitä

Suurin osa juhlaväestä viipyi jatkoilla vain hetkisen, mutta sitkeimmät juhlijat jaksoivat aamun sarastukseen asti. Apiksen toiseksi parhaan biisin tahdissa jaksoivat eräät juhlijat tanssia useampiakin tunteja. Kaikki hyvä loppuu aikanaan ja niin tämänkin juhlan oli päätyttävä. Kokonaisuudessaan vietimme oikein onnistuneen juhlan.

Kiitokset haluamme esittää sponsoreille ja varsinkin juhlatiimille auttaneille tiimin ulkopuolisille tahoille. Suuri kiitos kuuluu myös kaikille juhlaan osallistuneille!

Toimittajat:
Karoliina Leinonen ja Anna Engblom
Kuvat:
Anssi Nevalainen

tanssittamassa oli edellisiltäkin vuosilta tuttu Wendy I Can Fly. Heidän valssinsa houkutteli tanssilattian täyteen toinen toistaan kauniimpia pareja. Virallisen ohjelman jälkeen ihmiset nauttivatkin toistensa seurasta tanssien ja seurustellen.

Kuplia vai ei?

Jatkoille siirryimme yhden aikaan. Tänä vuonna jatkoapaikkana oli jo monille tuttu Pormestari Klubi. Jatkoille lähti lähes jokainen vieras. Väenpaljous yllättikin järjestäjät positiivisesti. Tanssimisen jälkeen juhlaväelle kelpasi iltapala paremmin kuin hyvin. Tunnelma oli lämmin, mutta pettymyksiltä emme välttyneet; porealtaasta puuttuivat poreet. Voiko tällaista tapahtua..?

www.upm-kymmene.com

Osaamista
paperin takana.

Jukka A:n latvasta

Opintotuki kuohuttaa

Tämän vuoden alusta asti olemme saaneet innolla seurata Suomen ylioppilaskuntien liiton ja opetusministeriön välistä konfliktia opintoaikojen lyhentämiseen tähtäävän toimenpideohjelman sisällöstä. Vaikka SYL:n puheenjohtajan Oskari Nokso-Koiviston mukaan "ministeriössä ollaan nyt todella vieraannuttu suomalaisen opiskelijan arjesta," löytyy vahvojen kannanottojen ja virkamieskielisten eposten välimaastosta kuitenkin selvä kultainen keskitie, jota kävellessä sekä opiskelijan että yhteiskunnan asemaa voitaisiin oikeasti parantaa.

Opintoraha ei ole itsestäänselvyys

SYL:n mielestä opintorahan tulisi kattaa vähintään minimitoimeentulon taso, jotta opintotuella voitaisiin taata koulutuksellinen tasa-arvo. Tätä kriteeriä nykyinen opintoraha ei varmasti täytä, eikä tule luultavasti koskaan täyttämään.

Kannattaakohan SYL usein opiskelijan suusta kuultua kommenttia, että on väärin kun työttömille maksetaan paremmin kuukaudessa kuin opiskelijoille, jotka kuitenkin tekevät tavallaan töitä? On älytöntä, että älykkäät ihmiset eivät ymmärrä toimeentulotuen ja opintotuen eroa. Sen, että opintotukea annetaan henkilöille, joiden tulevaisuus on ruusuinen useimpiin työttömiin verrattuna, pitäisi jo todistaa näiden kahden ryhmän eroavaisuus. Opiskelijat tietävät tulevaisuudessa tienäänsä, työttömillä taas huominen on epävarma.

Mitä opintoraha sitten on? Se on valtion myöntämää tukea, jonka tarkoitus on motivoida opiskelemaan, eikä takaamaan opiskelijan toimeentuloa. Ja ainahan on olemassa opintolaina, jota voi rauhassa maksella takaisin kunhan on päässyt töihin. Se ei ole epätasa-arvoa!

SYL vastaan opetusministeriö

Sen sijaan SYL esittää todella osuvaa kritiikkiä opetusministeriön Korkeakoulujen opintoaikojen lyhentämisen toimenpideohjelmasta kohti vastustaessaan sekä opintoajan että tutkintojen laajuuden rajaamista yliopistoissa. Rajoittaminen ei ole ratkaisu, mutta sitä ei kyllä ole myöskään SYL:n ehdottama nykyisen infrastruktuurin tekoehditys, jossa opintoaika lyhennettäisiin opintorahaa korottamalla, tutkijoiden velvollisuuksia lisäämällä, ydinainesanalyysillä sekä päällekkäisyyden poistamisella. Opintoviikkojen tarjonnan lisääminen ei lisää opiskelijoiden kapasiteettia opiskella, eikä siten lyhennä opiskeluaikoja.

Kaikin puolin paras ja etenkin kestävin ratkaisu työelämään siirtymisen lyhentämiseen löytyy opiskelijavalintojen ja lukioden toimintatapojen kehittämisestä. Tässä Sakari Aholan opetusministeriölle tekemä selvitys toimisi hyvänä puitteena Suomen opiskelujärjestelmän uudelleenrakentamisessa, joskin pienin muutoksin.

Sakari Ahola ehdottaa selvityksessään muun muassa valtakunnallisen yhteishakujärjestelmän luomista sekä uusien ylioppilaiden koulutukseen pääsyn nopeuttamista, mutta ihme kyllä hän ei missään vaiheessa pohdi ylioppilaskirjoitusten ja opiskelijavalinnan yhdistämistä, hieman Yhdysvaltojen SAT-testien tapaan. Tällä tavallahan ensinnäkin nopeutettaisiin uusien ylioppilaiden pääsyä koulutukseen ja samalla rakennettaisiin paremmin opintoihin ohjaava ja kannustava valintamenettely.

Jos siirtyminen lukioista yliopistoihin ja ammattikorkeakouluihin nopeutuu ja opintojen suunta selviää tehokkaamman opinto-ohjauksen ansiosta jo aikaisemmassa vaiheessa, niin myös opintoajat lyhenevät. Yhteisen testin avulla myös eri koulujen ja opiskelijoiden vertailtavuus kasvaisi huomattavasti ja helpottaisi valtakunnallista tilastointia.

Ylioppilaskirjoitukset ja opiskelijavalinnan yhdistämällä emme siis ainoastaan lyhentäisi opintoaikoja vaan myös lisäisimme meidän opiskelijoiden tyytyväisyyttä.

Yksi kaikkien, kaikki yhden puolesta

Paras ja nopein keino opiskelijoiden aseman parantamiseen ei kuitenkaan löydy pelkästä perusrakenteiden remontista, vaan yhteistoiminnasta. Jos opiskelijat voisivat yhdessä rintamassa nousta esiin yhteisen asian puolesta, asioita voitaisiin hyvinkin muuttaa parempaan suuntaan. Onkin valitettavaa, että nykyinen sukupolvi pelkää vaikuttamista ja mielipiteensä esittämistä, mikä pätee myös opiskeluun liittyvissä asioissa. SYL:n taistellessa opetusministeriötä vastaan suuri osa opiskelijoista pysyy hiljaa, kun olisi aika puolustaa oman ryhmän etuja.

Eiköhän olisi jo aika lopettaa laiskottelu ja välinpitämättömyys, onhan kyse kuitenkin meidän kaikkien hyvinvoinnista. Vaikuttakaa!

Lähteet:

Suomen ylioppilaskuntien liitto, www.syl.fi
Opetusministeriö, www.minedu.fi

Jukka Aho

Olli Mannisen elämän aakkosia

Sarjassamme elämän aakkosia vuorossa on tällä kertaa erikoistutkija Olli Manninen, joka on tuttu kaikille laskentatoimen kurssija käyneille. Hänen vetämänsä harjoitukset ovat tahdiltaan kiihkeitä ja tarjoavat tenttitärppejä tarkkakorvaisille. Häntä voi myös jokainen yrityksen talouden tenttijä miettiä kinkkisten monivalintatehtävien parissa pähkaillessään. Olli Mannisen on laatinut elämänsä aakkoset iloksemme. Paljastuukohan hänestä jotain uutta?

A

<http://butler.cc.tut.fi/~omannine/misc/aurinko.htm>

B

Buriram (Even the name “Buri Ram” means the city of happiness or the city of joy). Paikka Thaimaassa, jossa asuu sukulaisia (ei niin läheisiä, mutta kuitenkin).

C

Chicago, IL. Juhannus menee työn merkeissä Uusi-Rauvan ja Parangon kanssa (The IMA 85th Annual Conference & Exposition, June 26 - 30, 2004).

D

Do-it-yourself-man.

E

Egypti ja pyramidit toivat ala-asteen historian kokeissa kaikkien aikojen parhaan arvosanan (10+).

F

Frendit voi tulla ostettua varastoon ehkä jopa jo DVD-formaatissa.

G

Golf. VW-konsernin perustuote, jota erityisesti TTY:n laskentatoimen perusopetuksesta vastaavat henkilöt suosivat. Miksi pitäisi ostaa kallis volkkari (=Audi), kun ei tarvitse ostaa halpaa volkkaria (=Skoda).

H

“Hankasalmi on vireä, vajaan 6 000 asukkaan luonnonkaunis maaseutukunta keskellä Suomen sydäntä. Kunta tarjoaa asukkailleen ja vierailleen monipuoliset mahdollisuudet asumisen, työn ja vapaa-ajan sektoreilla. Kattavat palvelut ja hyvät liikenneyhteydet valtateitse ja rautateitse takaavat sujuvan asioiden hoidon.” Sukujuuret täällä.

I
J

Ilmailu olisi ollut kiva ammatti.

Joulu yö, juhla yö. Sesongin ulkopuolella saatan kyetä soittamaan ko. kappaleen yhdellä

kädellä. Joulukuussa, yleisön toiveista huolimatta, kovan harjoittelun jälkeen soitto sujuu kahdella kädellä.

K

Kaksitahtia. Käytetään mm. moottorisahoissa ja Suzuki GT-250 -merkkisessä moottoripyörässä. Vähän mietitytti, kun vedin repun selkään, polkaisin "mopon" käyntiin ja lähdin töihin Ruotsiin (Gränges Aluminium Ab, Sundsvall).

L

Luutnantti. KSVP II/84.

M

Morgan Kane - U.S. Marshall. Personlige egenskaper: Trekker på 1/5 sekund. Svak for kvinner og hasard. Nervøs, innesluttet, med psykopatiske trekk. Lähde: <http://www.morgankane.no/>

N

Non cholae, sed vitae discimus - "emme opi koulua, vaan elämää varten"

O

Oulu. Siellä on tullut vuosi asuttua. Hyvän tilaisuuden tullen voisin asua toisenkin vuoden.

P

Purjelento. "Lähes äänettömästi taivaalla liitävä purjelentokone tarjoaa ohjaajalleen upeita elämyksiä. Kone pysyy ilmassa lentäjän taitojen avulla. Vain löytämällä nostavan ilmapirtauksen, termiikin, voi lentoa jatkaa. Purjekone käyttääkin energialähteenään aurinkoa." Lähde: <http://www.tiy.info/index2.html>.

Q

Quebec. Viikot perehdyin kaivostekniikan saloihin Queen's University:ssä Ontarion puolella. Viikonloput perehdyin johonkin muuhun Quebecin puolella.

R

Röhky. Musta, pitkäkarvainen ja teräväkynsinen vanharouva. Käy joskus kylässä. Toivottu vieras.

S

Sää: http://butler.cc.tut.fi/~omannine/saa_ftp.html.

T

Tampereen teekkarien eteläpohjalainen osakunta. Huvivastaavana pari vuotta. TTEPO:n arvokkain omaisuus on(?) osakuntakaappi ja tärkein tulolähde vapun makkaranmyynti. Helsingin vastaava kerho on pärjännyt taloudellisesti paremmin.

U

Uriah Heep.

V

Veera on Röhkyn etunimi. Sukunimi on Kitunen. Osallistunut useisiin arpajaisiin ja esiintyy säännöllisesti yrityksen talouden veikkaustentissä.

W

Waltari, Mika. Waltarin historiallisten romaanien juonet ja henkilöt soisi unohtavansa nopeammin. Näin mielenkiintoista luettavaa olisi helpompi löytää.

Y

Yli-Krekola. Sukunimi vaihtuu, jos muutamme Pohjanmaalle.

Å

Åbo. Jonain päivänä muutamme Turkuun.

Ä

Ähtäri - suomenselän palvelukeskus; Tuurin kyläkauppaan vain 30 km. Teollisuustalouden laitos kävi jo vuosia sitten Vanha-ahon ja Pirjetän johdolla Vesan vieraana.

Ö

"Öölanti ja Pohjanmaa ovat samantapaisia alueita, pitkiä ja soikeita ja kunnan matkan päässä p ä ä k a u p u n g i s t a " (www.osterbotten.fi). Öölanti on ehdottomasti käymisen arvoinen paikka Victoriadagenin aikaan (<http://www.victoriadagen.nu/>).

Olli Manninen

Mansesta Manchesteriin

Kuten kaikki tietävät "vaihtarielämä" on yhtä juhlaa ja ruusuilla tanssimista, mutta mahtuu matkan varrelle myös muutamia mutkia ja ihmeteltävää...

Tammikuun pakkasten paukuessa suuntasimme tyttöystäväni kanssa Suomen Mansesta kohti Englannin Manchesteria. Englannin kaima on hieman kotimaista suurempi, asukkaita on tilastojen mukaan jotain kolmen ja viiden miljoonan väliltä ja kaupungin yliopistoissa itseään sivistää reilusti yli 100 000 opiskelijaa. Kotiutuminen sujui kuitenkin helposti, kun yliavulias vuokraemäntämme oli lentokentällä vastassa valmiina kuljettamaan meidät uuteen majapaikkaamme Manchester Unitedin stadionin lähetyvillä sijaitsevan ison talon kattohuoneistoon. Talon ja oman huoneistomme kunto ylitti kirkkaasti odotuksemme ja kokemuksemme ja kun talon kymmenessä muussa huoneessa asuvat kämppiksetkin olivat ystävällisiä, alkoi retkemme oikein hyvissä merkeissä.

Opiskelua

Opiskelujen osalta alku oli odotettua vauhdikkaampi. Ajoitimme saapumisemme siten, että olemme paikalla hyvissä ajoin ennen netissä ilmoitettuja opetuksen aloituspäiviä, mutta tästä huolimatta omat kurssini olivat alkaneet jo viikkoa aiemmin. Kenellekään ei ilmeisesti tullut mieleen kertoa, että netissä näkyneet "undergraduate" kurssien aikataulut eivät ole samat kuin seuraamieni "postgraduate" kurssien... Kävi myös ilmi, että hakumenettely opiskelupaikkani tarjoavaan Marie Curie ohjelmaan

oli ollut nopea ja joustava pääasiassa siksi, että kukaan ei ollut selvillä miten prosessin olisi pitänyt mennä, minkä seurauksena juuri kukaan ei ollut tietoinen tulostani ja hakuprosessi oli saapumishetkelläni jotakuinkin puolessavälissä. No, nämä alkuhankaluudet saatiin selvitettyä ketterästi alle kahdessa kuukaudessa, jonka jälkeen asiat sujuivatkin jo hienosti.

Opiskelemaan päästyäni seurasin kolmea kurssia, jotka kuuluivat "Operations Management" maisteritutkintoon johtavaan kokonaisuuteen. Sisällöltään kurssit käsittelevät melko lailla samoja asioita kuin Hervannan tuotanto-pääaineen kurssit ja opetus on ollut tasoltaan hyvää, mitä tukee myös pienten ryhmäkokojen mahdollistama opiskelijoiden osallistuminen ja keskustelu. Ongelmia aiheuttaa lähinnä Englannin koulutusjärjestelmä, jossa yliopisto-opiskelussa oletuksena on tehdä kolmen tai neljän vuoden kandidutkinto, jonka jälkeen ahkerimmat ja innokkaimmat, joskin kohtuullisen harvat, jatkavat reilun vuoden mittaisen maisteritutkinnon. Omituista on se, että maisteritutkinto voi olla aivan eri alalta kuin aiempi kandidutkinto, minkä seurauksena osalla opiskelijoista ei ole mitään taustatietoa opiskeltavasta aihepiiristä. Tämä taas johtaa siihen että seuraamallani tiiviillä maisterikurssilla käsitellään paljon TetaPK:sta tuttuja asioita.

Kursseihin liittyvien asioiden lisäksi opiskelu täällä opettaa arvostamaan kotoista tukijärjestelmäämme. Tuntuu lähes rikolliselta nauttia Suomen tukijärjestelmästä ja opiskella ilmaiseksi kurseja, joista täkäläiset maksavat kandidutkinnon aikana noin 1500 euroa vuodessa ja maisteritutkintoa tehdessään noin 5000 euroa vuodessa. Opintotuista täällä ei ole tietoaakaan ja lukukausimaksujakin pyritään jatkuvasti korottamaan. Täällä ei siis ole erityisen helppoa eikä etenkaan halpaa opiskella ja viisastua.

Elämää

Vaihto-opiskelun pääasia eli vapaa-aika on vietetty uusien kansainvälisten tuttujen seurassa. Kuluneiden muutaman kuukauden aikana on ehditty maistella erilaisia kansainvälisiä illallisia (lihapullat ja perunamuusi sekä salmari maistuivat muillekin), reissata, urheilla ja tietenkin kiertää pubeja ja

maistella olutta. Urheilua helpottavat yliopiston useat urheiluseurat, joiden joukosta olen poiminut sulkapallon sekä purjehduksen. Kelit tosin ovat hieman viileät purjehdukselle, ja ensimmäinen kerta aloitettiin hakkaamalla jäät pois jollan pohjalta. No, järvi sentään oli jo sulana... Halpoja ja hyviä matkustusmahdollisuuksia olemme hyödyntäneet käymällä Liverpoolissa, Leedsissä, Dublinissa ja Edinburghissa ja edessä on vielä matka Amsterdamiin. Mielenkiintoinen kokemus oli myös kauniilla maaseudulla, brittiperheessä vietetty viikonloppu. Retkien tuloksena voi todeta, että Englanti ja Iso-Britannia eivät todellakaan ole yhtä kuin Lontoo, vaan pohjoisista osista löytyy runsain mitoin kaunista ja kiinnostavaa katsottavaa ja koettavaa. Ennakko-odotuksista poikkeava iloinen yllätys on myös se, että englantilaisesta keittiössä osataan loihkia keitettyjen vihannesten lisäksi myös ihan oikeasti maistuvia aterioita! Matkailu on mahdollistanut myös erilaiset avartavat vertailut. Suosikkeja ovat olleet, läheisesti tuotannon opintoihin liittyvät, skotti- ja irkkuviskin sekä toisaalta stoutin, bitterin ja peruslagerin valmistusprosessien ja lopputuotteiden vertailu valmistuspaikoilla. Myös jalkapalloa on arvioitava, kun kerran Englannissa ollaan. Vertailukohteina ovat olleet Manchester Unitedin (68000 katsojaa) ja Manchester Cityn (48000 katsojaa) kotipelit.

Lopputuloksena vaihto-opiskelua, Englantia ja Manchesteria ei voi muuta kuin suosittelaa. Todettakoon myös, että Manchesteriin ja UMIST:iin on tarjolla Erasmus-vaihtopaikkoja, joten ei muuta kuin hakemuksia täyttämään!

Kummallista

1. Väärällä puolella ajaminen

Katua ylittäessä katsoo aina väärään suuntaan ja autoon astuessa löytää itsensä pelkääjän paikan sijaan ratin takaa. Asiasta mainitessaan kuulee kuitenkin, että "Alun perin kaikki ajoivat vasemmalla, mutta te muut olette sittemmin vaihtaneet väärälle puolelle". Se siitä siis.

2. Byrokratia

Kaikki asiat ovat hitaita ja monimutkaisia. Kukaan ei voi auttaa eikä tehdä päätöksiä, joten normaali ratkaisu on siirtää kysyjä seuraavan henkilön puolelle. Esimerkkejä riittää.

Yliopistoon kirjautuminen kesti lähes kaksi kuukautta: viikko hakemuksia etsimisessä, jonka jälkeen alkoi niiden hyväksymisen odottelu. Kolme viikkoa kesti oivaltaa, että hyväksymistä ei tarvita. Viikko meni etsien henkilöä, joka voisi syöttää tietoni tietojärjestelmään. Hakemusten lopullinen hyväksyntä kesti yli kaksi kuukautta...

Nyt odotellaan vastausta bussiyhtiölle jättämäämme valitukseen. Aikaa on kulunut kolme viikkoa. Paperi on nyt kiertänyt kolmannelle henkilölle, koska kaksi edellistä eivät kirjoittamiensa kirjeiden perusteella ole vastuussa asiasta eivätkä voi muuta kuin siirtää sen eteenpäin, jollekin joka asiasta vastaa.

3. Koulutusjärjestelmä

Mahtaakohan sairaanhoitajaksi opiskellut kurssikaverini kuitenkaan saavuttaa vuoden maisterikurssilla samaa tasoa ja osaamista kuin esimerkiksi Hervannassa samaa tutkintoa varten 1800v opiskelevat?

4. Pukeutuminen

Brittityttöjen mielestä minihame ja pikkutoppi ovat loistavia vaatteita, myös talvella. Eikä takkia tarvita, vaikka sataa, tuulee ja on pakkasta. En minä valita,

kivahan tätä on katsoa, mutta eikö niillä ole yhtään kylmä!??

5. Rakentaminen ja eristäminen

Kun ulkona on kylmä, sisällä on todella kylmä. Kun ulkona on kuuma, sisällä on todella kuuma. Myös tuulen tuntee sisällä: jääkaapille kumartuessa tukka hulmuaa ja tiskipöytä peittyy jostain raosta sisään lentävään hiekkaan ja pölyyn.

6. Rahaliikenne

Nettipankit ovat tukevasti tulevaisuudessa ja tyypillinen maksuväline on shekki. Hienoa! Käytettiinhan niitä Suomessakin vielä 80-luvulla.

7. Internet ja sähköpostin käyttö

Tiedot kurseista on päivitetty vuonna 2002, eikä keskiverto opiskelija edes muista sähköpostiosoitettaan.

Toimittaja: Mikko Koho

Kanala Konetalossa

Silmä silmästä ja hammas hampaasta. Niinhän se Hammurabin laki menee. Tällä kertaa vain taisi tulla 11 kanaa kolmesta silakasta. Olihan se näin asiaan perehtymättömälle melko kovalta kuulostava kosto, mutta historian kirjoihin perehtymisen jälkeen voisin melkein sanoa sen olleen oikeutettu. Eivät ne miljoona styrox-palloakaan niin helppoja olleet siivota ja voin vain kuvitella millainen sotku tulee, kun lattiat maalataan punaviini-pepsillä. Eli älkää turhaan olko pahoillanne sitä, mitä kiltatoverinne mikkiläisille tekivät.

Jäynä oli tarkkaan varjeltu salaisuus. Sen toteuttamista olivat jo pitkään suunnitellut muutama henkilö, mutta apujoukkoja hälytettiin vasta tekopäivänä. Kaiken kaikkiaan MIK:n kiltahuoneella puuhasteli seitsemän henkeä, ja aikaa meni vajaa tunti. Ja kuten kuvista näkyy jälki oli suorastaan henkeä salpaavan autenttinen.

Kello oli noin 21 perjantai-iltana, kun vaalea pakettiauto toi tarvittavat tavarat ja eläimet. Auto tyhjennettiin ja kuorma raahattiin kolmanteen kerrokseen MIK:n kiltahuoneelle. Avaimen oli joku käynyt pyytämässä vahtimestarilta(!). Koska kanala ei ole kanala ilman pahnoja, levittelimme tuomamme heinät ympäri huonetta. Myös hiekka on kanoille hyvin tärkeää, joten kaasimme heinien päälle aimo annoksen hiekkaa. Ja pitäähän kanoilla toki kalkkiakin olla jotta kananmunien kuoret eivät olisi liian hauraita. Tästä syystä kumosimme kymmeniä kiloja kalkkia lattialle.

Jotta eläinaktivistit eivät hyökkäisi kimppuumme, oli myös huolehdittava kanojen ruuasta ja vedestä. Laitoimme siis jyviä purkkeihin ja vettä kuppeihin, epähuomiossa taisimme myös lainata MIK:n tiskausvatia. Mutta se meni sentään hyvään tarkoitukseen... Kuin loppusilaukseksi asensimme hienot orret ja levitimme toistasataa munaa ympäri huonetta. Osa taisi innostuksissamme hajotakin, mutta luultavasti kanat munivat saman verran uusia tilalle.

Enää puuttuivat vain pääosan esittäjät: kanat! Ne olivatkin oikein virkellä päällä, ja koputtelivat innokkaasti kuljetuslaatikoita haistaessaan ruuan. Päästimme kanat ulos ja kohta ne jo kuopsuttelivat terhakkaasti heinissä. Päätimme ettemme jäisi

häiritsemään vieraita enää enempää, ja lähdimme vähin äänin pois kanalasta, jonka mikkiläiset olivat sillä välin vuosijuhlissaan

puheenjohtajan allekirjoituksella lunastaneet itselleen. Tosin he eivät vielä sitä tiedeneet, sillä kiltamme edustajat olivat antaneet heille lahjaksi kolme muoviankkaa kanaverkossa. Mikkiläiset luulivat tätä luovuttamaksemme kanalaksi - ainakin siihen asti, kunnes kiltahuoneen tila selvisi.

Tämän jälkeen alkoikin oikea media-myllytys. Haavitsatiedon ensimmäisenä, ja pian uutinen

siirrettiin haavin pääsivulle. Myös oma sivusto uudelle Maatalousinsinöörikillalle syntyi myös ripeästi. Pian siellä oli vieraillut enemmän väkeä kuin kukaan meistä olisi pienessä mielessään uskonut. Kaikkien hämmästykseksi myös Aamulehti sain tiedon tästä. Kylläpä olikin hienoa lukea jäynästä lehdestä itsekin mukana olleena. En tosin olisi halunnut olla siivoamassa paikkoja hauskanpidon jäljiltä. Oman veikkaukseni on, että sotku ja etenkin tuoksu oli varmasti henkeäsalpaava. Jos joku ei vielä tiedä, kanat ulostavat aika paljon, ja sen haju on melko vahva.

Mutta miten asian ottivat mikkiläiset? Hienosti, sanoisin. Puheenjohtaja ei tuntunut olevan millänsäkään, ja totesi vain tyynesti heidän omistavan nyt kymmenkunta kanaa. Siitä, miten muut kiltalaiset reagoivat, meillä ei ole aivan varmaa tietoa. Voimme vain arvailla, että ihan kaikki eivät varmastikaan olleet kovin riemuissaan tästä lahjasta.

Tässä vaiheessa kaikkia varmaankin kiinnostaa tietää, miten kävi niiden yhdentoista valkoisen kanan. Vaikka mikkiläiset saivatkin kirveen vuosijuhlahajaksi, ei sitä silti tarvinnut käyttää. Kanat löysivät hyvän kodin Valkeakoskelta. Siellä ne voivat viettää onnellisia kananpäiviä maata kuopien.

Kuten kaikki varmasti tietävät, kunnon teekkarijäynän tulee olla kekseliäs, hauska ja hyvää mieltä antava. Myös niille jotka joutuivat jäynän kohteeksi. Mielestäni onnistuimme loistavasti täyttämään nämä kriteerit ja vieläpä suhteellisen halvalla budjetilla. Kyllä se oli oikea jäynien helmi!

Peltopoika

Katsaus mentorointiprojektiin

Mentorointi on mentorin ja mentoroitavan vuorovaikutusta, joka tähtää molemminpuoliseen henkiseen ja ammatilliseen kehittymiseen. Pilottiprojekti alkoi viime syksynä, joten nyt oli aika haastatella projektissa mukana olevia ja kuulostella heidän tuntemuksiaan. Toukokuussa nimittäin vietetään projektin päätöstilaisuutta ja ollaan valmiina aloittamaan seuraavaa uusilla ihmisillä.

Mentoroitavien ajatuksia

FACT FILE	
Nimi: Mikko Kuitunen	
Ikä: 24	
Vuosikurssi: IV	
Pääaine: Yritystalouteen ja strategiaan painottunut teollisuustalous	
Sivuaineet: Tuotantotekniikka ja laskentatoimi (TAY)	

Mikko kuuli projektista ensimmäisen kerran boomareilta ja lähti toteuttamaan sitä Indecissä. Mentorointi-
tiimin osana

hän kiinnostui konseptista niin paljon, että päätti hakea myös itse mukaan. Ennakko-odotuksia ei juuri ollut projektin pioneeriluonteesta johtuen. Kokemusta oikeasta työmaailmasta odotin kuitenkin saavani, kertoo Mikko.

Projektin lähestyessä loppuaan Mikko tuntee projektin olleen varsin antoisa. Tapaamisia on ollut melkein kerran kuussa ja niissä on keskusteltu parisen tuntia kerrallaan. Suurimmaksi anniksi Mikko kokee saamansa tiedon työelämästä sekä vinkit, joiden avulla selviytyä siellä. Myös yleisiä elämänohjeita on tarttunut hihaan. Projekti ei ole vielä tuonut esimerkiksi työpaikkaa, mutta suhtaudun asiaan valoisasti, päättää Mikko.

FACT FILE	
Nimi: Salla Julia Viitanen	
Ikä: 26 v.	
Vuosikurssi: N	
Pääaine: Strategia, erikoislaaja pääaine	
Sivuaineet: lääketieteellinen tekniikka	

Salla toimii parhaillaan diplomityöntekijänä KCI Konecranesilla. Hän kuuli mentoroinnista ensimmäisen kerran alkusyksystä

2003 ja lähti projektiin mukaan, koska oli ajatellut mentorin hankkimista jo jonkin aikaa. Salla oli tutustunut aiheeseen lukemalla muun muassa kirjoja ja artikkeleita aiheesta. Indecsin projekti tuli siis erinomaiseen aikaan. Lisäksi mentoreissa vaikutti olevan sopivia tyyppejä, kertoo Salla.

Salla oli havainnut kaipaavansa silloin tällöin ulkopuolista kommenttia erinäisiin opiskelu-, työ- ja ura-ajatuksiinsa. Hän oli h a k e m a s s a diplomityöpaikkaa, joten tiesi, että tuesta olisi hyötyä sekä työnhaussa että uuteen työpaikkaan siirtyessä. Lopulta valinta kohdistui mentorin, jolla oli kokemusta ulkomailla työskentelystä sekä Aasiasta, yhteisen kiinnostuksen takia.

Mentor opetti Telemakhosta antiikin Kreikassa

Projekti käynnistyi Sallan mentoriparin osalta pian aloitustilaisuuden jälkeen. Parin tunnin mittaisia tapaamisia on ollut suunnilleen kerran kuukaudessa mentorin työpaikalla. Salla kokee saaneensa mentoriltaan melko paljon sitä mitä toivoikin. Aikaa myöten toki löytää lisää asioita joita toivoisi saavansa projektilta, kertoo Salla.

Ajan myötä hän myös tuntee saavansa mentoroinnista enemmän irti, koska oppii tuntemaan h e n k i l ö n p a r e m m i n . Lopuksi Salla k e r t o o mentoroinnista olleen välillistä hyötyä diplomityöpaikan hankinnassa ja haluaa kiittää asiasta mentoriaan Ilkka Toivasta.

Mentoroinnista on ollut hyötyä diplomityöpaikan hankinnassa.

Mentoriparin ajatuksia

FACT FILE	
Nimi: Rita Mäkineste	
Ikä: 43	
Koulutus: Tietotekniikan insinööri	
Yritys: Solteq Oyj	
Asema työpaikalla: Channel Manager / Account Manager	

Rita Mäkineste t o i m i i liiketoimintaryh-
män johtajana Solteq Oyj:ssä. Hän kuuli mentoroinnista y r i t y k s e n henkilöstöjohta-
jan kertoessa

asiasta. Rita päätti lähteä mukaan, koska kiinnostui asiasta, josta hänellä ei ollut aiempaa kokemusta.

Hän odotti saavansa mentoroinnista antoisia keskusteluja, mielenkiintoisia ja uusia näkökulmia mielenkiintoisista asioista. Rita myös mainitsee

Olen saanut mentoritavalta mielenkiintoisia keskusteluja sekä uusia näkemyksiä.

syykseen lähteä projektiin mukaan olleen halun auttaa opiskelijaa.

Kokemuksensa

kautta hän uskoi pystyvänsä tarjoamaan mielipiteitä ja faktoja, uusia näkemyksiä ja ajatuksia, suhteita ja kontakteja sekä konkreettista apua työpaikan saantiin ja uralla etenemiseen.

Rita valitsi mentoroitavan opiskelijan, koska heillä oli yhteiset mielenkiinnon kohteet. Hän myös kertoo Markon olleen määrätietoinen ja fiksua kaveri, jolla oli positiivinen elämänasenne.

Rita ja Marko ovat pitäneet tapaamisia suunnilleen kerran kuukaudessa. Tapaamiset ovat olleet varsin hyvin organisoituja, jokaiselle on sovittu etukäteen tietty aihe. Keskustelu on kuitenkin pidetty vapaamuotoisena mielipiteiden vaihtona, johon on käytetty pari tuntia aikaa.

Rita kertoo saaneensa mentoritavaltaan mielenkiintoisia keskusteluja sekä uusia näkemyksiä. Projekti heidän osaltaan jatkuu vielä parin tapaamisen verran. Lopuksi Rita kertoo uskovansa Markon olevan yritykseen sopiva henkilö ja pyrkivänsä vaikuttamaan, jotta Marko saisi yrityksestä tavoitteidensa mukaisen vakituisen työpaikan.

FACT FILE

Nimi: Marko Laaksonen

Ikä: 24

Vuosikurssi: IV (valmistunut 3.3.04)

Pääaine: Johtajuus ja henkilöstövoimavarat

Sivuaineet: Paperinjalostustekniikka ja turvallisuustekniikka

Marko kuuli ensimmäisen kerran mentoroinnista Indecsin sähköpostilistalta ja päätti lähteä mukaan, koska oli jo pitkään hakenut tilaisuutta päästä kontaktiin varsinaisen yritystoiminnan kanssa. Hän halusi päästä

testaamaan opittua ja oppimaan ammattilaisilta. Homma tuntui muutenkin juuri minulle tehdyttä, kertoo Marko.

Suosittelen lämpimästi, aktiivinen ja avoin ihminen voi hyvinkin saada mentoroinnista irti enemmän kuin koko opiskeluaikasta yhteensä..

Marko odotti mentoroinnista lämmihenkeä keskustelua ja mahdollisuutta oppia nykypäivän yritystoiminnasta. Hän toivoi myös mahdollisia jatkokontakteja ja tilaisuuden näyttää osaamistaan.

Projektin lähestyessä loppuaan Marko kertoo saaneensa mentoriltaan valtavasti tietoa yrityksen

toimialasta sekä itseluottamusta ja opastusta työnhakuun. Myös erittäin tärkeitä kontakteja sekä uusia näkökulmia mm. johtamiseen liittyviin asioihin projekti on tuonut mukanaan.

Mahdollista työpaikan saantia projektin kautta kysyttäessä, Marko kertoo tilanteen näyttävän hyvältä. Yritys, jossa Rita työskentelee, on mahdollisesti kiinnostunut palkkaamaan hänet. Projekti on myös lisännyt merkittävästi hänen kiinnostustaan ko. yrityksen toimialaa ja toimintaa sekä siellä työskentelymahdollisuuksia kohtaan.

Lopuksi Marko haluaa kertoa suositteluvansa lämpimästi projektia. Aktiivinen ja avoin ihminen voi hyvinkin saada mentoroinnista irti enemmän kuin koko opiskeluaikasta yhteensä.. noin vähän kärjistettynä tietenkin :), päättää Marko.

Projektiin pääsee mukaan syksyllä

Ensi syksynä aloitetaan uusi mentorointiprojekti uudella tarmolla. Tämä ensimmäinen projekti oli enemmän tai vähemmän kokeilu ja nyt onnistuneen projektin jälkeen pyritään laajentamaan osallistuvien määrää.

Mentoreiden määrä on tarkoitus tuplata. Projektikäynnistyy syksyllä samoihin aikoihin kuin viime vuonnakin.

Indecsin puheenjohtaja Mikko Kuitunen kertoo uuden projektin alkavan syksyllä.

Toimittaja: Jarno Rantanen

Rinnerieha Jyväskylässä

Noin parinkymmenen indecsiläisen iskuryhmä nousi boomilaisten bussiin aurinkoisena keskiviikkoaamuna. Bussin keula suunnattiin kohti Jyväskylän Laajavuorta, jonne pörssiläiset eli Jyväskylän yliopiston kauppatieteilijät olivat järkkänneet perinteisen rinneriehan. Luvassa olisi lumiaiheista sekoilua päivällä ja känniääliömäistä kikkailua läpi yön eri ainejärjestöjen kanssa.

Aamusillis

Edellisen illan kiltojen saunan Herwantapeli ja saunassa kiertänyt tiukka pullo olivat tuottaneet kiltahuoneelle ainakin yhden krapulaisen isännän. Ennen reissuun lähtöä paikalle valui kovia kokeneen näköisiä hallituslaisia omista koloistaan ja Tekniikantornien "hätämajoituksesta".

Ilmassa oli lievää epävarmuutta, kun selviteltiin miksi joku ei ollut tullut nukkumaan jonkun toisen viereen, vaan olikin mennyt joidenkin muiden petikaveriksi. Platoniseksi petikaveriksi tietenkin. Aamusillis ei maistunut odotetunlaisesti, vaan osa jouduttiin ottamaan evääksi. Onneksi Saarenmaa-jugurtti ei tutapäivien mukaisesti ollut tällä kertaa menu'ssa.

Kun omaa ankkaa sängyssä pylsin

Bussiin oli sulloutunut reilut parikymmentä boomaria. Indecsiläisille oli jätetty bussin takaosan "pahojen poikien" paikat. Takavartaalin yksittäisille paikoille

oli uskaltanut muutama boomarikin, jotka kuitenkin sulautuivat teekkareiden sekaan paremmin kuin hyvin. Kiltahuoneella korkatut aamun ensimmäiset oluset tyhjenivät monelta takaosan matkustajalta hyvinkin sutjakkaasti kurkusta alas "Juo pois" -hoilotuksen raikuessa.

Monet eivät olleet oppineet

Buffalo-pelin sääntöjä vielä tälläkään kertaa. Saatiinpa Buffalo napattua myös parilta konkarilta, jotka kylläkin tyylikkäästi joivat juomansa loppuun yhdellä kulauksella.

Tietysti bussissa matka katkeaa sopivan huoltoaseman tullessa vastaan. Yllättäen saniteettitilojen eteen muodostuivat pitkät jonot haalariasuisista. Lähes yhtä paljon oli samoin

kampein varustautuneita hemmoja jonottamassa tiskille mäyräkoirat kainalossa. Matkan jatkuttua oli yksittäinen boomari onnistunut tekemään löytöjä huoltosikan levyvalikoimista. Pian bussin kaiuttimet säräsivät pornolauluja ja vieno hymy ja puna levisivät matkustajien kasvoille.

Ainakin osan. Nimittäin innokkaina laulajina tunnetut indecsiläiset päättivät sanoittaa erään pornolaulun sanat uudelleen. Erään mukana olleen nimeltä mainitsemattoman Markus-ankan kommentit uudesta sovituksesta jäi saamatta. Yllätykseksemme huomasimme myös, että alkuperäisten pornolaulujen sanat olivat hyvin opettavaisia. Moni ei varmasti olisi tiennyt ilman tätä matkaa, että nainti tarkoittaa määritelmänsä mukaan täysivartista sukupuoliyhteyttä.

Napsu

Itse tapahtumapaikalla aktiviteetteja riitti. Indecsiläiset edustivat kiltansa loistavasti muun muassa Lapin kullan Stiga-racingissa, possuryöminnässä sekä vähemmän edustavasti köydenvetokilpailuissa. Maineemme puolustamiseksi täytyy sanoa, että köydenvedon valmistava harjoitus jäi joukkueeltamme pitämättä eikä nestetankkaus ollut riittävä. Lisäksi vastustajat käyttivät kepulikonsteja tekemällä solmun köyden päähän, ja vahvistuksenamme ollut Lappeenrannan Kaplaakin isäntä ei ollutkaan se oikea Isotalon Antti.

Lumifudiksessa saimme nähdä loistavia yksilösuorituksia ja loistamattoman joukkueen. Boomarijoukkueen indecsiläistähdet olivat todella liukkaita kengän pohjiaan myöten. Jalkakikoissa auttoi riittävässä määrin nautittu ilojuoma, jota tuttavallisesti kutsuttiin huulille huutamalla "napsu!". Loistavana strategisteina tunnetut pelaajat loihitivat itselleen oivan taktiikan; Tehdään enemmän maaleja kuin vastustaja. Tiedonkulussa lienee ollut ongelmia, sillä suurin osa implementoi taktiikan juomalla enemmän kuin koko vastustajan joukkue yhteensä.

Pelien jälkeen palloileva juoppolauma päätti kokeilla onneaan lumibenjissä, jossa lumikissaan kiinnitetyn "benjiköyden" jousivakiota koettelivat muun muassa arvon Pj:mme ja Boomari-Juhana. Kisan tarkoituksena oli ylettyä hakemaan erään k e s k i s u o m a l a i s e n

sanomalehden propagandapalkinto, mutta arvon herrat eivät tyytyneetkään siihen, vaan ottivatkin missiokseen hirsisen grillikatoksen! Järjestäjien onneksi veijarien reisissä ei ollut tarpeeksi ruista, vaan katos jäi edelleen paikoilleen. Olisihan se ollut mukava lisä kiltahuoneemme viereen näin kevätauringon paistaessa.

Indecsin mäenlaskuhärweli oli viime vuosien Wappujen tapaan (lukuun ottamatta viime wappua!) jäänyt jälleen Herwoodiin. Boomarit sen sijaan pistivät parastaan edellisvuosien tapaan ja veivät koko skaban irstaalla private-show'llaan. Tähän kokonaisuuteen kuului eräs viinipunainen sohva, laskettelusukset ja liian alaston mieshenkilö. Jokainen kilpailuun osallistunut härweli ja härwelin kuljettaja selviytyivät (yllättäen) laskuistaan ehjin nahoin. Edes ssuksitetulla kuntopyörällä seikkailleet kokovartalokosketusta laskualustaan.

Rankan päivän jälkeen on mukava päästä saunomaan. Niinpä koko riehaväki pääsikin reippaisiin löylyihin, joita yllä pitivät rankat boomarit Juhana ja Lari. Välissä löylyä lyötiin lissää nopeammin kuin vettä ehdittiin kantaa sisään. Löylyjen vastapainoksi oli mahdollisuus käydä avannossa mittaamassa veden lämpötilaa. Vesi oli kuuleman mukaan varmasti alle nolla-asteista.

Minä kadun!

Saunomisen ja etkoilun jälkeen oli aika siirtyä Jyväskylän hienoimpaan (kai) menomesta, Elohuviin. Etkoilla oli viimeistään juomapelin tiimellyksessä humaltunut yks jos toinenkin, mutta ennen baariin menoa oli saatava eväspullot tyhjiksi. Eräs nimeltä mainitsematon pitkänhuiskea KV-asioiden asiantuntija päätti tyhjentää myös osan vatsalaukkunsa sisällöstä samalla kertaa. Liekö lukenut yliopistolla performanssitaidetta, sillä purjoamisen jälkeinen Minä kadun! -tilitys oli tunnepitoisuudeltaan sitä luokkaa, että moni kansallisteatteritkin kolunnut konkari kalpenisi.

Kymmenen metrin päässä Elohuvin sisäänkäynnistä seisoskellut teekkarijoukkomme onnistui myös siinä, minkä olen aina luullut olevan mahdotonta

käytännössä; Onnistuimme muodostamaan jonon, joka ei johtanut mihinkään. Ryppäämme takana kiltisti jonottaneet humanistit (ilmeisesti) yrittivät kuikuilla, miksei Elohuvin jono liiku. Ei varmasti liiku, jos se ei edes ole jono. Tämä onnistui vahingossa vielä useampaan otteeseen.

Itse mestassa väkeä riitti. Väki lisääntyi illan mittaan eksponentiaalisen kasvukäyrän mukaisesti.

Indecsiläiset pitävät suomirock-puolen tanssilavaa hallussa a suuimman osan iltaa. Tilaa löytyi kummasti lisää, kun eräs rahakirstun vartija innostui sadettamaan paukkunsa ilmaan. Eräs Mikko K. puolestaan päätti varmistaa humalatilansa riittävyden

muistaakseni seuraavalla kaavalla: tuplakossu + lonkero + Bacardi Breezer = Todella hyvä fiivis + pääsee notkumaan värikäs paukku kädessä.

"You sexy..."

Illan, tai oikeammin yön, päätyttyä suurin osa matkalaisista löysi jopa bussillemme. Jokunen oli joutunut jäämään Jyväskylään "pakottavista syistä". Matkaan päästyämme kossit alkoivat ottaa mittaa toisistaan muiden matkustajien kauhuksi. Parhaimmillaan (tai pahimmillaan) bussin takaosan käytävällä painivat yhtä aikaa mm. KV-miehemme ja kaksi boomaria. Tästä säättämisestä oli kyllä paini niin kaukana, ettei Pertti Ukkolakaan olisi tunnistanut lajia omakseen. Sivulliset uhrat olivat saada useammin kuin kerran kengästä päähän ennen kuin pojat saatiin penkeille istumaan. Sikaosaston oli turha yrittää nukkua, sillä koko illan setittänyt KV-hemmo päätti jatkaa soolouralle uusien tuulien puhaltaessa. Tällä kertaa tulevan vuoden pop idoli coveroi legendaarista Princeä: "Badababbabaa, You sexy motherfucker!". Tulkinta oli *tälläkin* kertaa niin erinomainen, ettei kerta tietenkään riittänyt. Suuren suosion saanut taiteilijamme antoiakin kuulijoilleen encorena samaa herkkua lisää... ja lisää...

Toim. Mikko Kaataja

Kuvat: Mikko Kuitunen & Mikko Kaataja

Kolmen kopla kolmiobileiden takaa

Olet varmasti käynyt useammankin kerran Kolmiobileissä, mutta mahdatko tietää mitkä tahot ovat näiden ratkiriemukkaiden bileiden taustalla? Nyt selvitämme kertarysäyksellä keitä ovat staabilaiset, luuppilaiset ja indecsläiset. (Infacton lukijoille tiedoksi, että tämä samainen artikkeli on kaikkien kolmen ammattiainejärjestön/killan lehdissä, joten voitte nyt siis samalla tutustua itseenne!)

Staabin porukkaa kostajaisissa

Staabi

Staabi (tulee saksankielen sanasta der stab eli esikunta) on hallintotieteiden opiskelijoiden ainejärjestö, johon siis kuuluu hallintotieteiden, julkisoikeuden, filan (finanssihallinto ja julkisoikeuden laskentatoimi, huh mikä nimihirviö!), aluetieteen ja ympäristöpolitiikan opiskelijat. Joukkomme on siis varsin kirjava ja meno sen mukaista...

Staabi puuhastele niin opintojen parantamisen kuin bileitten järjestämisen parissa sekä myös erilaisten kulttuuri- ja liikuntarientojen parissa. Tämän vuoden ohjelmassa on ollut mm. kyykkää, tietysti usemmatkin Kolmiot, pornobileet...

Luvassa vielä keväällä mm. virkistyspäivä, museovierailu, kenties pyöräilyretki Ahvenanmaan saaristoon, sekä excu Pietariin!

Staabilla on toimisto Pinni A:ssa huoneessa A1056, jonne sekalainen porukka saabilaisia löytääkin tiensä säännöllisesti luentojen välissä (ja kieltämättä osin luentojen sijastakin) nauttimaan kahvista ja hyvästä seurasta. Joka kuukausi järjestetään myös pullapäivä, jolloin toimisto on yleensä tupaten täynnä... Toimistolta löytyy myös tenttiarkistot, lippujen ja haalarimerkkien myynti jne.

Piia Pässilä

Luuppi

Luuppi Ry on Tampereen yliopiston matematiikan, tilastotieteen ja tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoiden ainejärjestö. Luuppi Ry on toiminut aktiivisesti jäsentensä etujenvalvojana ja vapaa-ajantoiminnan järjestäjänä jo vuodesta 1969 ja niinpä nyt keväällä juhlistaankin 35-vuotispäivän merkeissä. Jäsenmäärältään Luuppi on yksi Tampereen yliopiston suurimmista ainejärjestöistä.

Luuppilaisen tunnustat harmaista haalareista. Kolmio- bileiden järjestelyn lisäksi Luuppi hoitelee ekskursioita, saunailtoja, jopa metsäretkiä ja paljon muuta mukavaa opiskelun oheen. Luuppi ry:n puoleen voi myös kääntyä jos matemaattinen ajattelu ei tunnu luistavan, sillä tenttiarkistosta voi löytyä vinkki kurssin läpipääsyyn. Ja jos koet vääryyttä opiskelijana, niin sinun etujasi valvoo "harmaat heimoveljet". Myös liikunnasta nauttiville Luuppi järjestää mahdollisuuden juosta esim. reikäpallon perässä ja harrastaa muitakin joukkuelajeja ainejärjestön omilla liikuntavuoroilla. Ja jos nyt koit kiinnostuksen kipinän niin lisää tietoa löytyy luuppisanomista ja tietenkin osoitteesta <http://www.luuppi.fi/>

Elisa Hellinen

Indecsläiset tulevat Tampereen Teknilliseltä yliopistolta. Indecs on 18-vuotias kiltä, joka taas vastaa muussa yliopistomaailmassa ammattiainejärjestöä. Indecsläiset opiskelevat pääasiassa tuotantotaloutta, mutta vapaana ylioppilaskunnan alayhdistyksenä siihen voi liittyä muunkin koulutusohjelman opiskelijoita. Pääaineet tuotantotalouden koulutusohjelmassa ovat teollisuustalous, turvallisuustekniikka, liikennetuotanto ja logistiikka sekä kiinteistönhallinta.

Valkoiset haalarit ovat indecsläisten paras tunnusmerkki. Useimmiten ne ovat kuitenkin hieman rähjäntyneet reissussa ja saattavat olla väriltään lähes harmaat. Tällöin niitä ei pidä sekoittaa tietojohtamista opiskelevien man@gerlaisten haalareihin. Luonnollisesti myös tekniikan ylioppilaille tunnusomainen teekkarilakki erottaa indecsläiset muista valkoisiin pukeutujista.

Kolmiobileiden ohella Indecs järjestää monenlaista ohjelmaa jäsenilleen ja muille opiskelijoille. Tällaisia tempauksia ovat muun muassa Indecs Challenge,

valkohaalarisitsit, vuosijuhlat, ensi vuonna ilmeisestikin tuotantotalouspäivät sekä monenmoisia saunailtoja ja muita kekereitä pitkin vuotta. Mikäli jäit kaipaamaan tarkempaa kuvausta meikäläisistä tsekkaa sivusto: www.indec.info.

Emilia Mattila

Dr. Keijo vastaa

Tekniikan ja psykologian akkreditoitu tohtori Keijo purkaa henkilökohtaiset casesi käden käänteessä. Kysy, kerro, tilitä tai purnaa, Keijolta löytyy vastaus kaikkeen!

Case1

Moi Doc!

Mulla on ongelma. Oon viime aikoina ruvennut derivoimaan. Haluaisinkin tietää onko liika derivointi vaarallista? Kerran me derivointiin naapurin Liisan kanssa kahdestaan, onko mahdollista että Liisan nollakohta on siirtynyt? Tänx.

Yx waan

Hyvä Yx waan!

Liika derivointi ei ole vaarallista, mikäli sen suorittaa oikeilla välineillä. Derivoidessanne muistakaa aina tulon ja osamäärän derivoimissäännöt, ettei lopputuloksena olisi ei-toivottu tulos. Ensikertalaiselle derivointi voi olla hämmäntävä

kokemus. Monikaan ei ole voinut kuvitella, että funktiolle voisi tehdä sellaisia asioita ja että ne tuottaisivat vielä niin paljon mielihyvää. Ensimmäisillä kerroilla derivointia syntyy usein suorituspainetta, eikä funktion maksimikohtaa tahdo löytyä. Kun kokemuksesta kertyy enemmän, tuntuu derivointi jo luontevalta, ja tangentin kulmakerroin pysyy vakiona derivoinnin loppuun asti.

Sinun tapauksessa muistelepa, käyttitkö Liisan kanssa derivoidessanne tulon ja osamäärän derivoimissääntöä. Mikäli ette, tulisi teidän tarkistaa Maplella onko kyseessä ei-toivottu tulos. Muistakaa myös, ettei keskeytetty derivointi korvaa tulon ja osamäärän derivoimissääntöä.

Case2

Moi!

Mixei kukaan tykkää musta? Koitan aina laukoa vitsejä ja puhuu paljon ja pukeutua kivasti, mut kaikki haukkuu mua selän takana. Mix?

Terveisin, Kikko Muijnen

Hei Kikko Muitunen!

Onko sinun brandisi liian vahva? Haukkujasi (=kilpailijasi) voivat olla sinulle kateellisia siitä, että vitsisi ovat hauskempia kuin heidän ja sinä pukeudut paremmin kuin he. Voi olla, että he kokevat olevansa rakkikoiria sinun ollessa markkinoiden lipevin suupaltti. Markkinajohtajan asema ei koskaan ole helppo, sillä aina on uusia tähtiä nousussa uhkaamaan asemaasi. Korosta markkinoille brandisi eettisyyttä ja voita heidän empatiansa esim. sellaisilla sloganeilla kuten "I'm loving it".

Case3

Moiks!

Haluaisiin tiittää sellasen jutun, ku kaikki mun tuotteet mun BCG-matriisissa on lehtiä. Missä vika? Miten saisin mun tuotteiden elinkaaren nousuun? Pitäisikö mun apkreidata mun käyttistä?

Nimim. Jarkko J.

Heissuli Jarkko J.!

Kertomasi perusteella on vaikea tietää mikä on markkinoitteesi tarkka tilanne tällä hetkellä. Näiden tietojen perusteella ehdottaisin sinulle kuitenkin uuden tuoteryhmän tuomista uusille markkinoille. Sinun tulisi peräänantamattomasti penetroitua Ruotsin markkinoille. Siellä on näkyvissä sopiva markkinarako, jonne sinun uusi tuotemixisi tunkeutuisi kuin kuuma veitsi voihin. Penetroitumisen jälkeen saisit varmasti pidettyä tuotteidesi elinkaaren vahvasti nousussa. Mikäli tämä onnistuisi, sinulla olisi lopuksi vielä mahdollisuus päästä lypsämään markkinat viimeistä pisaraa myöten. Mitä käyttiksen apkreidaamiseen tulee, kannattaa ottaa hela hoito. Näin saat värkkiä kerralla kuntoon eikä boottaamista tarvita moneen tuntiin.

Case4

Mo.

Minulla on lukihäirö.

T: Juho B.

Häröily on hyvä taito osata teekkaripiireissä, mutta lukihäiriö onkin astetta vaikeampi ongelma. Mikäli oireet ovat ilmenneet Kolmio- tai Boomin bileiden jälkeen taksikuittia kirjoitettaessa tahi Wapun aikana (eli 1.4.-31.5.), asiasta ei kannata huolestua. Kyseessä on mitä ilmeisimmin ollut alkoholiksi kutsutun nautintoaineen sivuvaikutukset. Mikäli näin ei ollut, on ongelmaan olemassa eräitä homepaattisia omahoitokeinoja, joilla tätä valitettavaa ongelmaa voi yrittää parantaa. Voit yrittää lievittää oireita esimerkiksi työntämällä 15 lyijykynää nenääsi. Mutta älä missään tapauksessa käytä lukihäiriön hoitamiseen Wordin oikolukua, sillä se ei auta ongelmaasi vaan pahentaa sitä.

Kalkkiviivoilla...

Holtitonta menoa taas luvassa

Niin on taas talvi vierähtänyt ja kevät on nyt täällä. Kevät tarkoittaa suurimmalle osalle ihmisistä lumen sulamista, muuttolintujen palaamista ja ilmojen lämpenemistä. Mutta mitähän kevät tarkoittaa teekkarille? Vastaus lienee melko yksinkertainen: Wappua! Tämä suunnattoman suuriin mittoihin paisunut opiskelijajuhla tuntuu olevan vuoden kohokohta kaikille opiskelijoille ja ehkä eniten teekkareille. Näkeehän sen jo siitä että täällä pidetään "puoli vuotta Wappuun" -bileitä ja Tampin tulostakin hehkutetaan kuukauden verran etukäteen.

Miksi Wappu sitten on niin suuri asia kuin se on? Luultavasti kauniit ilmat ja tieto koulun loppumisesta viinalla höystettynä laukaisevat meissä kaikissa pienen bilettäjän. Mutta silti, eihän Wappu ole kuin yksi päivä vuodesta, ja sekin yleensä tulee vietettyä niin, ettei siitä juuri ole muistelemista seuraaville vuosille! Kaiken kukkuraksi hyvät tulevat porvarit, Wappu on nimenomaan työväen juhla!

Täksi Wapuksi opiskelijoille sattui oikea onnenpotku: viinan hintaa laskettiin. Nyt saa siis pienemmällä rahalla railakkaammat pöhnät. Luulenpa kuitenkin hieman, että tämän laitoksen väki ei tarvitsisi Wapuksi enää yhtään enempää sen sortin nautintoainetta. Viime vuonna en omasta mielestäni edes juonut paljon, ja kuinkas kävikään? Filminpätkiä puuttuu monta tuntia noin kolmen vuorokauden ajalta. Seuraava kysymys kuuluukin: Oliko hauskaa? Näillä muistikuvilla en paljonkaan osaa sanoa tuosta. Itse asiassa nyt hieman harmittaa, etten muista enempää, mutta oma mokahan se oli.

Vahingosta viisastuu, mutta haluaisin silti sanoa teille, että sopivan hilpeässä humalassa on satamäärin hauskenpää kuin täyskännissä ja aivan kuutamolla. Ettehan te sitä usko, mutta onpa nyt sanottu. Toisaalta saatan itsekin sortua liialliseen juopotteluun.

Matti Mieliala

Seuraavassa numerossa (dedis
24.9.04) huikaiseva fuksiosuus:

FUKSIKAPUT ARI JA
MARI - MIKÄ PARI!

*Wappu fuksin
silmin*

*F u k s i v i i k o n
reportaasi. Lue
parhaat palat!*

TIETO A TEK:STA

Sekä tietysti joka lehdessä olevat jutut:

KENET HEINI SAA
PIINAPENKKIINSÄ
K E K S I M Ä Ä N
AAKKOSIA?!

Mitä PJ:llämme on
sanottavaa ja ennen
kaikkea tähän lehteen
korjattavaa...

Mistä tällä kertaa ruikuttavat Jukka A
ja Matti Mieliala?

Korjaus edelliseen lehteen:

Toimitus haluaa korjata viime lehdessä esiintyneen virheen, jonka eräs tarkkasilmäinen lukijamme viime lehdestä bongasi. Indecsin puheenjohtaja Mikko Kuitunen ei lue annetuista tiedoista poiketen sivuaineenaan strategiaa. Hän opiskelee pääaineenaan yritystalouteen ja strategiaan painottunutta teollisuustaloutta.

Kyseessä on valitettava väärinkäsitys, koska TTY:llä ei voi edes lukea strategiaa sivuaineena.

Toimitus ja PJ pahoittelevat

Vuosijuhliamme olivat tukemassa

